

371 46

๑๒๒๖๓

๒ 3

การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของ
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง

ปริญญานิพนธ์

ของ

นายจรัส กวงสุวรรณ

สำนักทดสอบกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตึก ๒๑๑ ถนนพระยาธรรมยาณี กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐๐

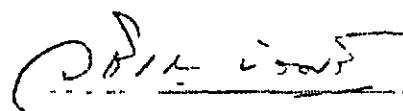
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

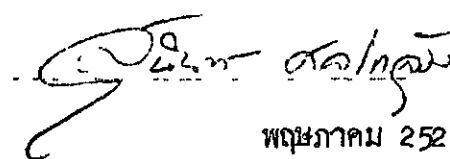
16 พฤษภาคม 2520

65399

29 ก.ย. 2520

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาประเด็นที่ปรึกษาฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

 ประธาน

 กรรมการ
พฤษภาคม 2520

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
วชิรญา บัวศรี อาจารย์สุนันท์ กัลโลสม และอาจารย์ ดร.ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ จึงขอกราบ
ขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์สมเจตน์ อภิณฑริक्षा อาจารย์ดวง เกื้อน สินธุพันธ์ประทุม
ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และขอขอบพระคุณผู้บริหาร อาจารย์ และ
นักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ คุณอนุวัตร คงถาวร และเพื่อน ๆ ทุกคนได้ให้การสนับสนุนและกำลังใจ
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จึงสำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จำรัส กวงสุวรรณ

บทที่	สารบัญ	หน้า
1	บทนำ	1
	/ ภูมิหลัง	1
	/ ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	5
	ความสำคัญของ การศึกษา คนควา	5
	/ ข้อตกลง เบื้องต้น	5
	ขอบเขตของ การศึกษา คนควา	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
	สมมติฐานการวิจัย	8
2	เอกสาร และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสาร และผลงานการวิจัยต่างประเทศ	10
	เอกสาร และผลงานการวิจัยในประเทศ	15
3	วิธีดำเนินการ คนควาวิจัย	18
	/ กลุ่มตัวอย่าง	18
	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	18
	เหตุผลในการ เลือกกลุ่มตัวอย่าง	20
	/ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	20
	การสร้าง แบบสอบถาม	22
	การหาความเที่ยงตรงของ แบบสอบถาม	23
	การดำเนินการ รวบรวมข้อมูล	23
	การจัดกระทำกับข้อมูล	24
	สถิติเบื้องต้นที่ใช้ในการวิจัย	24
	/ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สถิติลักษณะที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	การเสนอผลการวิจัย	28
5	สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	74
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	74
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	74
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	74
	การวิเคราะห์ข้อมูล	75
	ผลการวิจัย	75
	การอภิปรายผล	80
	ข้อเสนอแนะ	89
	บรรณานุกรม	90
	ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยครูต่าง ๆ	19
2	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านิยมสัมพันธ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	29
3	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านุคลิกภาพของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	30
4	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านุธรรมและความประพฤติ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	31
5	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านความเป็นผู้นำของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	33
6	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านประสภการในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิตของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	34
7	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านทักษะในการแนะแนวของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	35
8	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านความรู้เกี่ยวกับการสอน และการแนะแนวของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	37
9	อันดับความสำคัญของคุณลักษณะทั้ง เจ็ดค่านของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	38
10	เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่ มีวุฒิต่างกัน ในค่านิยมสัมพันธของนักแนะแนว	40
11	เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่ มีวุฒิต่างกัน ในค่านุคลิกภาพของนักแนะแนว	41

12	เปรียบเทียบความต่อง การของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านคุณธรรม – และความประพฤติของนักแนะแนว	42
13	เปรียบเทียบความต่อง การของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านความเป็นผู้นำ	43
14	เปรียบเทียบความต่อง การของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านประสบการณ์ – ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิตของนักแนะแนว	44
15	เปรียบเทียบความต่อง การของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านทักษะในการ – แนะแนวของนักแนะแนว	45
16	เปรียบเทียบความต่อง การของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านความรู้ – เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนวของนักแนะแนว	46
17	เปรียบเทียบความต่อง การของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อ – คุณลักษณะของนักแนะแนวทั้งเจ็ดด้าน	47
18	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต่อง การที่มีต่อคุณลักษณะของ – นักแนะแนวในงานบนุษยสัมพันธ์ ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	48
19	เปรียบเทียบความต่อง การนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเองของผู้บริหาร – อาจารย์และนักศึกษา	49
20	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต่อง การที่มีต่อคุณลักษณะของ – นักแนะแนวในด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	50
21	เปรียบเทียบความต่อง การนักแนะแนวที่มีความร่าเริง แจ่มใสของ – ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	51
22	เปรียบเทียบความต่อง การนักแนะแนวที่แต่งกายเหมาะสมของผู้บริหาร – อาจารย์และนักศึกษา	52
23	เปรียบเทียบความต่อง การนักแนะแนวที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ของ – ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	53

24	เปรียบเทียบความแปรปรวนของ ความต้องการออกลักษณะของ – นักแนะแนวในคานคุณธรรมและ ความประพฤติกของ ผู้บริหาร อาจารย์ – และนักศึกษา	54
25	เปรียบเทียบความ ต้องการนักแนะแนว ที่มีความยุติธรรมของ ผู้บริหาร – อาจารย์และนักศึกษา	55
26	เปรียบเทียบความ ต้องการนักแนะแนว ที่มีความเมตตา กรุณา มุทิตา – อุเบกขา ของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	56
27	เปรียบเทียบความแปรปรวนของ ความต้องการออกลักษณะของ – นักแนะแนวในคานความเป็นผู้นำของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	57
28	เปรียบเทียบความ ต้องการนักแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจ – ในสิ่งที่ตนปรารถนาของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	58
29	เปรียบเทียบความแปรปรวนของ ความต้องการออกลักษณะของ – นักแนะแนวในคานประสบการณ์การสอน การแนะแนวและการดำเนิน – ชีวิตของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	59
30	เปรียบเทียบความแปรปรวนของ ความต้องการออกลักษณะของ – นักแนะแนวในคานทักษะในการแนะแนวของ ผู้บริหาร อาจารย์ และ – นักศึกษา	61
31	เปรียบเทียบความ ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการใช้เครื่องมือ – ของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	62
32	เปรียบเทียบความ ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการค้นคว้าวิจัยของ – ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	63
33	เปรียบเทียบความ ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการ แก้ไขปัญหาของ – ผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษา	64

ตาราง	หน้า	
34	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต่อง การที่คอกุ๊กลักษณะของ – นักแนะแนวในคานความรู้ เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนวของ – ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	65
35	เปรียบเทียบความต่อง การที่นักแนะแนวที่รู้อยู่เกี่ยวกับอาชีพ – การศึกษาต่อ และระบบการเรียนการสอนของ ผู้บริหาร อาจารย์ และ – นักศึกษา	66
36	เปรียบเทียบความต่อง การที่นักแนะแนวที่รู้อยู่เกี่ยวกับ การแนะแนวของ – ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	67
37	เปรียบเทียบความต่อง การที่นักแนะแนวที่มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ – และจิตวิทยาการศึกษาของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	68
38	เปรียบเทียบความต่อง การที่นักแนะแนวที่มีความรู้เกี่ยวกับภาวะ – เศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบันของ ผู้บริหาร อาจารย์ – และนักศึกษา	69
39	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต่อง การที่คอกุ๊กลักษณะของ – นักแนะแนวทั้ง เจ็ดคานของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	70
40	เปรียบเทียบความต่อง การที่คอกุ๊กนักแนะแนวในคานมนุษยสัมพันธ์ ของ – ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	71
41	เปรียบเทียบความต่อง การที่คอกุ๊กนักแนะแนวในคานคุณธรรมและ – ความประพฤติของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา	72
42	เปรียบเทียบความต่อง การที่คอกุ๊กนักแนะแนวในคานประสบการณ์ – ในการสอนการแนะแนว และการดำเนินชีวิตของ ผู้บริหาร อาจารย์ – และนักศึกษา	73

ภูมิหลัง

คุณลักษณะของครู ๑๑๖๖/๑๖๖

★ การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพราะการแนะแนวมีส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพหรือคุณสมบัติประจำตัว อันได้แก่ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่มีอยู่ในตัวเด็กแต่ละคน โดยการปรับปรุงและส่งเสริมสิ่งที่ทำให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กพัฒนาอย่างเต็มที่ในทุก ๆ ด้าน ส่วนมากการดำเนินงานด้านกิจการนักเรียนเป็นการดำเนินการในลักษณะการปกครองและการควบคุมด้านวินัย ซึ่งใช้วิธีการแก้ไขเป็นหลัก แต่ในการแนะแนวนั้นมุ่งเน้นด้านการป้องกันและพัฒนาเด็กเป็นสิ่งสำคัญ

ประเทศไทยได้เริ่มจัดการแนะแนวขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2496 ที่โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นโรงเรียนทดลองจัดแบบมัธยมแบบประสม และมีการคัดแปลงแบบทดสอบของต่างประเทศมาใช้เพื่อการแนะแนวในโรงเรียน ต่อมาสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้มีการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการแนะแนวมากขึ้น กรมสามัญศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนวว่า เป็นบริการที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพของการศึกษา เช่น การทักขันธ์ การขาดเรียนบ่อย ๆ การประพฤติตนไม่เหมาะสม จึงจัดโครงการพัฒนาการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ปี 2512 เป็นต้นมา (ชนนัต อนันตรังสี, 2514 : 5 - 19)

จากการประเมินผล การจัดดำเนินงานบริการแนะแนวในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยครบ 5 ปี ตามโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2510 จนถึงสิ้นปีการศึกษา 2514 พบว่า บริการแนะแนวช่วยแก้ปัญหาต่อไปนี้

1. ลดความสูญเปล่าทางการศึกษา เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสเลือกวิชาเรียนตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ โดยอาศัยบริการแนะแนวช่วยประกอบการพิจารณาคัดเลือก ทำให้จำนวนนักเรียนที่สอบตกลดน้อยลงตามลำดับ
2. ให้นักเรียนประสบความสำเร็จ สามารถพิจารณาเลือกวิชาเรียนได้ตามความเหมาะสม ตามควรแก่ศักยภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ
3. แก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม เช่น พบปัญหาเด็กขาดแคลน เครื่องนุ่งห่ม อดอาหารกลางวัน โรงเรียนก็ช่วยจัดหาทุนและจัดบริการอาหารกลางวันให้

4. ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง จากการเป็นสื่อกลางของฝ่ายบริการแนะแนว

5. บริการแนะแนวยังมีส่วนช่วยงานบริหารงานวิชาการและงานปกครองได้อย่างดียิ่ง

× (สัชชา-ภีระวัฒน์, 2516-2517: 58-61)

การแนะแนวจึงมีส่วนสัมพันธ์กับการศึกษาอย่างแยกไม่ออก เลียนาว์ค (Leonard, 1950: 500-503) ยังได้กล่าวไว้ว่า

1. การศึกษาที่มีประสิทธิภาพคือการแนะแนว

2. การศึกษาที่แท้จริงก็คือ การรู้จักนำตนเอง

3. การแนะแนวที่แท้จริงก็คือ การแนะแนวตนเอง

งานแนะแนวจึงเป็นบริการที่สำคัญในโรงเรียน เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้แต่ละคนได้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะได้มีความสามารถในการที่จะนำตนเอง เป็นคนๆ หนึ่ง สามารถช่วยตัดสินใจได้ว่า จะศึกษาต่อในแขนงวิชาใด จะประกอบอาชีพใด หรือจะแก้ปัญหาของตนเองได้อย่างไร เป็นการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเอง

บริการแนะแนวมีหลายอย่างด้วยกัน แต่บริการที่เป็นหัวใจของการแนะแนวคือ บริการให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นบริการที่ให้แก่นักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นหมู่ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและปัญหาสังคม การเข้าใจตนเองตลอดจนในรู้จักคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยตัวของนักเรียนเอง การให้คำปรึกษาจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ลักษณะและบุคลิกภาพของนักแนะแนว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในกระบวนการให้คำปรึกษา ความสามารถที่ทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจในลักษณะของนักแนะแนวที่ต้องการจะช่วยทำให้การให้คำปรึกษาประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น (Wertz, 1957: 278)

คุณลักษณะของนักแนะแนวที่ดีนั้น ยังไม่เป็นที่ตกลง แต่มีข้อเสนอที่น่าสนใจของโจน

(Arthur J. Jones, 1951: 553) ในเรื่องของคุณลักษณะนักแนะแนวคือ

1. คุณลักษณะของนักแนะแนวที่ดีมานั้น เป็นเพียงแต่ออกมาจากความคิดเห็นของแต่ละบุคคล โดยใช้ประสบการณ์ของเขาเอง เป็นการสนับสนุนความคิดนั้น

2. ลักษณะของนักแนะแนวที่ไคมายังไม่คงที่ จึงเป็นการยากที่จะเลือกเอาคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่ง ที่คิดว่า เป็นที่น่าพอใจหรือมีมาตรฐานพอ

3. ลักษณะที่ไคมานั้นไม่สามารถที่จะชี้ให้เห็นความแตกต่างอย่างเด่นชัดระหว่างนักแนะแนวกับบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน

จากทัศนะของบุคคลต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่า คุณลักษณะมีความสำคัญในการเลือกบุคลากรในการแนะแนว คุณลักษณะที่สำคัญของคุณสมบัติของนักแนะแนวไว้ดังนี้คือ สนใจในเรื่องการแนะแนว สนใจในความทุกข์สุขของนักเรียน เป็นผู้ที่เขาใจนักเรียน เข้าใจเรื่องการเรียนรู้ การสอนและทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว สามารถเข้ากับคนได้ง่าย มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตมาแล้วพอสมควร มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทันต่อเหตุการณ์เสมอ ทรงไว้ซึ่งคุณธรรม เช่น ยุติธรรม มีขันติ มีความจริงใจ รักษาความลับและไว้วางใจได้ มีบุคลิกภาพดี เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธาของผู้ที่ติดต่อด้วย มีศิลป์ในการพูด การฟัง อันจะทำให้การแนะแนวบรรลุผลตามความมุ่งหมาย เป็นผู้นำที่ดีและพินิจนิยมดี (อ้างจาก-อนันต์-อนันตรังสี, 2514 : 196-197)

สมใจ พรหมศิริ (2511 : 64) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของครู อาจารย์ โรงเรียนมัธยมแบบประสมที่มีต่อโครงการแนะแนวของโรงเรียน 4 แห่ง คือ โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประธานมิตร โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ลพบุรี โรงเรียนสุรนารีวิทยา นครราชสีมา และโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย ราชสีมา จำนวน 224 คน พบว่า มีประมาณ 14% ของจำนวนอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปลายเปิด สรุปได้ว่า ผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนวควรมีบุคลิกภาวะทางอารมณ์ มีอารมณ์ดี หนักแน่น มีความเห็นอกเห็นใจ มีเมตตา กรุณา มีความรู้จิตวิทยาเด็ก มีบุคลิกภาพดี เป็นที่น่าสนใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี มีความคิดริเริ่ม และขอสำคัญควรมีครอบครัวที่มีความสุข ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อย ๆ

ปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานแนะแนวนั้น นอกจากต้องมีนักแนะแนวที่มีคุณลักษณะที่ดีแล้ว ยังต้องได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนอีกด้วย ดังนั้น การดำเนินงานแนะแนวจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ โดยเฉพาะผู้บริหาร เป็นตัวจักรสำคัญที่จะสนับสนุนและประสานงานระหว่างอาจารย์ กับนักแนะแนวในโรงเรียนให้รวมกันปฏิบัติงานแนะแนวให้ดำเนินไปอย่างดี (สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, 2516 - 2517 : 22) (Georgrade, 1966 : 628) ทั้งนี้เพราะเคยปรากฏว่า งานบางแห่งวางโครงการไว้อย่างดี

และมีงบประมาณเรียบร้อย แต่ไม่ได้รับผลสำเร็จ เนื่องจากครูไม่ร่วมมือช่วยเท่าที่ควร ดังนั้นเมื่อได้สำรวจและวางแผนงานแล้ว ควรจะปรึกษากับผู้บริหาร เพื่อวางแผนงานตลอดจนวิธีดำเนินงานให้แน่นอน แล้วเสนอเค้าโครงชั่วคราว เพื่อเป็นหัวข้อสำหรับอภิปรายแก่ที่ประชุมครู เมื่อได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากครูจึงดำเนินงาน (มาร์ติสัน วิลเลียม, 2504 : 16)

นักแนะแนวนั้นมีความลำบากในเรื่องการปฏิบัติงาน เพราะตอนที่เรียนได้รับการถ่ายทอดจากอาจารย์ว่า ทำอย่างไรจึงจะถูกต้อง เหมาะ ควร แต่เมื่อมาทำงาน ผู้บริหารและเพื่อนครูตลอดจนนักเรียน ต่างก็มีความคาดหวังว่า นักแนะแนวควรปฏิบัติงานในแนวที่ตนคิดว่าเป็น

(-Kriedberg, 1972 : 1) ดังนั้นเพื่อให้การแนะแนวในโรงเรียนประสบผลสำเร็จ จะต้องได้รับความร่วมมือและประสานงานจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ครูทุกคนต้องร่วมมืออย่างแท้จริง ผู้บริหารต้องเข้าใจหน้าที่และความรับผิดชอบของตนที่มีต่อการดำเนินงานแนะแนว อาจารย์ใหม่มีอำนาจทางบริหารในการสั่งการต่าง ๆ มีนักแนะแนวเป็นผู้ให้คำปรึกษาและความกระจ่างต่าง ๆ ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา และครูพิเศษอื่น ๆ ล้วนมีบทบาทสำคัญที่ทำให้การแนะแนวประสบผลสำเร็จอย่างจริงจัง (สมนึก บำรุง, 2516 - 2517 : 9 - 10) -

ความคิดเห็นของบุคคลทั้งสามกลุ่ม คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อนักแนะแนว จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะชี้แนะว่า ผู้ที่จะทำหน้าที่แนะแนวในวิทยาลัยครูให้ได้ดีนั้น ควรจะมีคุณลักษณะอย่างไร ทั้งนี้เพราะการดำเนินงานแนะแนวจะประสบผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเป็นอย่างดี และการที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดีนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือ การได้ทราบถึงความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนว เนื่องจากว่ายังไม่เคยมีการศึกษาถึงความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวมาก่อน ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจเพื่อศึกษาว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูมีความคาดหวังเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักแนะแนวอย่างไร และนำความคาดหวังของบุคคลทั้งสามกลุ่มมาเปรียบเทียบกันเพื่อดูว่า จะแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิจัยอาจนำมาใช้ในการเลือกสรรผู้ที่จะมาเป็นนักแนะแนวให้มีความสอดคล้องกับความคาดหวังของบุคคลทั้งสามกลุ่ม อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานแนะแนวในวิทยาลัยครู

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครู
2. เพื่อต้องการทราบลำดับความสำคัญของคุณลักษณะนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาว่ามีความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังในคุณลักษณะนักแนะแนว ของอาจารย์ ที่มีคุณวุฒิต่างกัน
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะนักแนะแนวในแต่ละด้าน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เมื่อได้ทราบถึง ความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาแล้ว อาจนำคุณลักษณะที่ได้จากความคาดหวังมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลที่จะมาทำหน้าที่แนะแนว หรือ เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการแนะแนวในสถานศึกษาวิทยาลัยครู
2. เพื่อ เป็นประโยชน์ต่อสถาบันที่มีหน้าที่ผลิตนักแนะแนวให้แก่วิทยาลัยครู
3. เมื่อนักแนะแนวทราบความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาแล้ว ก็อาจเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือประสานงาน และ เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างนักแนะแนวกับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ชอตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ถือว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการศึกษาในเรื่องการแนะแนวมาก่อนเลย จึงถือว่า ผู้ตอบตอบด้วยความจริงใจ ไม่ค้นหาเหตุผลมาตอบ
2. ผู้บริหาร อาจารย์ ตอบแบบสอบถามนี้ด้วยความจริงใจ
3. ความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวหมายถึง ความต้องการคุณลักษณะที่ประสงค์จะให้มีในตัวนักแนะแนว ความต้องการนี้ได้จากแบบสอบถาม โดยถือว่าถ้ามีความคาดหวังมากจะมีคะแนนจากแบบสอบถามสูง และถ้ามีความคาดหวังน้อยจะมีคะแนนจากแบบสอบถามน้อย ในที่นี้ผู้วิจัยจะใช้คำว่า "ความต้องการ" แทน "ความคาดหวัง"

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. งานวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาดังคุณลักษณะนักเรียนแนะ ตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางทั้งหมด รวม 6 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูธนบุรี

2. ตัวแปรที่จะศึกษาแบ่งออกเป็น

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- ผู้บริหาร
- อาจารย์แยกตามวุฒิ
- นักศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่คุณลักษณะของนักเรียน

7 ด้าน คือ

- ความมนุษยสัมพันธ์
- ความเป็นผู้นำ
- ประสิทธิภาพทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต
- คุณบุคลิกภาพ
- ความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว
- คุณคุณธรรมและความประพฤติ
- ทักษะในการแนะแนว

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง บุคคลที่รับผิดชอบหรือทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการแนะแนวต่าง ๆ ในวิทยาลัยครู ทั้งในลักษณะเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล อันจะนำไปสู่ทางเลือก หรือแก้ปัญหาการศึกษา อาชีพและปัญหาส่วนตัว

2. ผู้บริหาร หมายถึง อธิการวิทยาลัย รองอธิการวิทยาลัย หัวหน้าคณะและหัวหน้าภาควิชา ซึ่งทำหน้าที่บริหารในวิทยาลัยครูส่วนกลางทั้ง 6 แห่ง ในปีการศึกษา 2519

3. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนประจำในวิทยาลัยครูส่วนกลางทั้ง 6 แห่ง ในปีการศึกษา 2519 แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

- 3.1 อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี
- 3.2 อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 ในวิทยาลัยครูส่วนกลางทั้ง 6 แห่ง ในปีการศึกษา 2519

5. คุณลักษณะของนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะในด้านต่าง ๆ 7 ด้าน ซึ่งได้จากการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ดังนี้

✓ 5.1 ด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการติดต่อผู้มิตรเห็นอกเห็นใจ ให้เกียรติผู้อื่น และร่วมมือกับบุคคลอื่นในการทำงานและการดำเนินชีวิต

✓ 5.2 ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็น กล้าตัดสินใจในการดำเนินงาน มีความเชื่อมั่น เคารพตนเอง มีเขาวินิจฉัยดี และสามารถที่จะกระตุ้นหรือนำผู้อื่น

5.3 ด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต หมายถึง ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการสอน การทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา การให้คำปรึกษาและการเข้าสังคม

✓ 5.4 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะท่าทาง การแสดงออกที่สามารถมองเห็นได้ เช่น ราวเรียง แจมใส่ สุกภาพอ่อนโยน สุขุมรอบคอบ การแต่งกาย และสุขภาพ

5.5 ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว หมายถึง การรู้หลักและกลวิธีของการแนะแนว การสอน จิตวิทยา รุรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อ การวิจัย และการทดสอบ

✓ 5.6 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ หมายถึง ความยุติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต เมตตา กรุณา รักษาความลับ เป็นที่ไว้วางใจของผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมไทย มีหลักการและอุดมคติ

5.7 ด้านทักษะในการแนะแนว หมายถึง ทักษะในการถาม การฟัง การพูด การใช้เครื่องมือในการแนะแนว การวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา การแก้ปัญหา การจัดบริการสนเทศ การจัดทำงาน และการติดตามผล

สมมติฐานการวิจัย

1. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวในค่านิยมสัมพันธไมตรีแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
2. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
3. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
4. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
5. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนวไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
6. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านคุณธรรมและความประพฤติไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
7. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านทักษะในการแนะแนวไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
8. อาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวทั้งเจ็ดด้านไม่แตกต่างกัน
9. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในค่านิยมสัมพันธไมตรีแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
10. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านคุณธรรมและความประพฤติแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ

11. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
12. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนวแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
13. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการแนะแนว การสอนและการดำเนินชีวิตแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
14. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
15. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านการทักษะในการแนะแนวแตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ
16. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวทั้งเจ็ดด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและผลงานการวิจัยทางประเทศ

คุณลักษณะที่เหมาะสมของนักแนะแนวจะเป็นที่พึงปรารถนาของบุคคลต่าง ๆ นั้นย่อมขึ้นอยู่กับหน้าที่ของนักแนะแนว และผู้เกี่ยวข้องที่จะให้การส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือว่าจะมีความคาดหวังอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์อันประกอบขึ้นเป็นทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตามก็มีความเห็นตรงกันอยู่หลายประการอันจะเห็นได้จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผลงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศดังนี้* เดล (Allen A. Dale , 1954 : 15 - 21) ได้วิเคราะห์การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมตอนกลางของรัฐอินเดียนา 31 โรงเรียน ได้สรุปว่า การจับบุคคลากรสำหรับโครงการแนะแนวเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะบุคคลเหล่านี้จะต้องมีส่วนร่วมดำเนินการแนะแนวให้เป็นที่พอใจ จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะเป็นนักแนะแนวที่ดี

นักแนะแนวต้องใช้เวลาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาอย่างน้อยที่สุดครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมดในคาบบริการแนะแนว ดังนั้น นักแนะแนวจะต้องเป็นผู้มีความชำนาญพิเศษตามที่ได้อธิบายมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเอง และช่วยตนเองได้ตามจุดหมายของการศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนมีสติจรรยาตน (โคเนล ซี อางจาก ฮิดา บุญยานยาว, 2517 : 4)

การที่นักแนะแนวจะให้คำปรึกษาได้ดั่งนั้น จำเป็นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถที่จะสร้างและสร้างไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น ออบอุ้ม และเป็นกันเองกับผู้รับคำปรึกษา และในฐานะที่นักแนะแนวทำงานใกล้ชิดกับครูและนักเรียนในวงการศึกษา จึงควรมีความรู้ในด้านการสอนและมีประสบการณ์ทางการสอนมาก่อน (Lester N. Downing, 1968 : 176) จึงเป็นที่คาดกันว่าประสบการณ์ในด้านการสอน 1 - 3 ปี นอกจากนั้นยังควรมีประสบการณ์ จากงานอื่น ๆ มาก่อน (Andrew and Willy , 1958 : 136) และจากการศึกษาบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ในมลรัฐเท็กซัส โดยใช้ผู้บริหารโรงเรียน 339 คน จาก 52 โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับหน้าที่และคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้ให้คำปรึกษาควรมีประสบการณ์

ในด้านการสอนและมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา (Mangusso, 1972:2717) ซึ่งสอดคล้อง
กับความคิดเห็นของคอตเทิล และ คาวนีย์ (Cottle and Downie, 1960:7) ที่ว่ามีปัจจัย
อย่างน้อยที่สุดประการหนึ่งที่ทำให้หนักแน่นเเนวไ้ได้รับความสำเร็จในหน้าที่ของตน ก็คือความรู้อยู่ละ
ประสบการณ์ในการทำงานของนักเเนว

จากการศึกษาวิจัยของพาล์มเมอร์ (Cathy J. Palmeur, 1975 : 2031) ได้ทำการ
ศึกษาบุคลิกภาพหรือคุณลักษณะของนักเเนว โดยใช้ Carkhuff Berensen Scale
พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านกาการสอนจะมีลักษณะดังนี้คือ มีความเข้าใจและความรู้สึกรวม มีความ
จริงใจที่จะเฝ้าต่อการแก้ปัญหา มีเกณฑ์เฉลี่ยของความสามารถในด้านมนุษยสัมพันธ์ และการรับรู้
สภาพความเป็นจริง ส่วนผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในด้านกาการสอนมาเลย จะมีลักษณะเป็นแบบมีการยอมรับ
นับถือผู้อื่น

เกี่ยวกับประสบการณ์ในด้านกาเเนว เจนเสน, รอบบ์ และ แบนค์ (Jensen,
Robb and Bank, 1970:162 - 170) ได้ทำการศึกษาเรื่องลักษณะของผู้เขาเรียนในสาขา
กาเเนวและการให้คำปรึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีพบว่า ผู้ที่มีอายุน้อยและมีประสบการณ์ทาง
กาเเนวน้อย มักเป็นผู้ที่มีความรู้สึกห่วงใยน้อยกว่า และมีความมั่นคงทางอารมณ์น้อยกว่า
ผู้ที่มีอายุมาก และมีประสบการณ์ทางกาเเนวมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้คงเกี่ยวกับ
โอเฮิร์น และอาร์บัคเคิล (O'Hern and Arbuckle, 1964:574-576) ที่ศึกษาที่สถาบันกาเเนว
และให้คำปรึกษาประกอบควย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 212 คน ภายใต้การควบคุมของนักเเนวที่มี
ความสามารถ

ในด้านความเป็นผู้นำ ซอนนี และโกลด์แมน (Sonne and Goldman, 1975:129-135)
ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของนักเเนวว่า นักเเนวควรเป็นบุคคลที่มีลักษณะแสดงออกซึ่ง
ความเป็นผู้นำพอสมควร เพื่อให้ผู้รับการเเนวเกิดความประทับใจในความสามารถและความ
มีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ กริกก์ และกูคส์ไตน์ (Grigg and Goodstein, 1957:34) ที่ว่า
ผู้รับคำปรึกษาต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่มีลักษณะสามารถแสดงบทบาทแบบเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา หรือ
รับภาระในการแก้ปัญหา เป็นผู้ให้ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ และช่วยในการวางแผนดำเนินการ
เลือกหนทาง เฉพาะในการปฏิบัติมากกว่าการทำตนเป็นผู้ฟังที่เฉยๆ เพียงอย่างเดียว และจากการวิจัย
ของสวานีย์ (Thomas J. Sweeney, 1966:844-849) เรื่อง คุณลักษณะของนักเเนว

และผู้บริหารในโรงเรียน โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักแนะแนวและผู้บริหารตามรายชื่อที่อยู่ในบัญชีของ Ohio School Principals Report ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการของสหรัฐเป็นผู้เก็บรักษาไว้ ประกอบด้วยนักแนะแนว 220 คน และผู้บริหาร 210 คน โดยใช้เครื่องมือทส์ตีวิค (Stevic) สร้างขึ้น ก็ีโคตล เช่นเดียวกัน คือ ผู้บริหารเห็นว่านักแนะแนวในโรงเรียนควรมีลักษณะ เป็นผู้นำส่งเสริมผู้อื่นเชื่อมั่นในตนเอง และมีความเข้มแข็งในการทำงานให้ลุล่วงไปได้

ในคานบุคลิกภาพของนักแนะแนว เเบร์ (Carole E. Bare, 1967:419-424) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาบุคลิกภาพของนักแนะแนวกับบุคลิกภาพของ ผู้รับคำปรึกษาว่าเหมือนกันอย่างไร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักแนะแนว 47 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งกำลังฝึกอบรมภายใต้โครงการจิตวิทยาการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้รับคำปรึกษาจำนวน 208 คน โดยใช้แบบทดสอบ Gardon Personal Profile, Gardon Personal Inventory และ Edwards Personal Reference Schedule ผลการวิจัยพบว่า ทั้งนักแนะแนวและ ผู้รับคำปรึกษายอมรับว่า บุคลิกภาพของนักแนะแนว ควรมีอย่างน้อยสามอย่าง คือ เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม ทำงานจริงจัง หนักแน่นเพียร ไม่ย่อท้อและมีความรับผิดชอบ

ในคานความรับผิดชอบนั้น โคนเนนและคณะ (Hugh H. Donan and others, 1969:482-485) ได้ทำการวิจัยเรื่องบุคลิกภาพและหน้าที่ของนักแนะแนวในทัศนะของผู้รับคำปรึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักแนะแนวซึ่งได้รับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 22 คน และนักศึกษาระดับแรกของมหาวิทยาลัยอาร์เบิร์น (Arburn University) จำนวน 880 คน ผลการวิจัยพบว่า นักแนะแนวได้รับการจัดอันดับสูงในคานการปรับตัวได้ดี จะเป็นพวกที่นิสัยชอบทดลอง วิจารณ์ วิเคราะห์ มีความคิดดี มีความพอใจในตนเอง นักแนะแนวที่ได้รับการจัดอันดับสูงในคาน เขาใจผู้อื่น และความรู้สึกรวมจะเป็นนักแนะแนวที่นิสัยกล้าเสี่ยง เขาสังคมได้ดี พัดพิณ เป็นธรรมชาติ และนักแนะแนวที่ได้รับการจัดอันดับสูงในคานความน่าเชื่อถือจะเป็นนักแนะแนวที่นิสัยดีสัมปะชัญญะ

อัลเลน (Thomas W. Allen, 1967:35-40) ได้ทำการศึกษากับนิสิตปริญญาโท 26 คน ในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด เป็นชาย 6 คน หญิง 20 คน โดยใช้ The Rorschach Index of Repressive Style (RISR) และ The Group Supervision Scale (GSR))

จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษานี้มีความสัมพันธ์กับความเป็นคนเปิดเผยของนักแนะแนว และจากการวิจัยไค้แนะให้เห็นว่า ในการคัดเลือกผู้ที่จะมาเป็นนักแนะแนวนั้น ควรจะดูจากบุคลิกภาพ เช่น เป็นคนเปิดเผย เพราะบางครั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถแนะแนวอาจถูกปฏิเสธหรือไม่ได้รับการยอมรับในการเป็นนักแนะแนว เพราะบุคลิกภาพไม่เอื้ออำนวย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของมิลเลอร์ (Miller, 1965 : 678-679) ทว่า ผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้รับคำปรึกษา จะต้องประกอบด้วยลักษณะที่เปิดเผย คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ราวเรียง เบิกบานอยู่เสมอ - ช่างพูดช่างคุย

* นักแนะแนวนอกจากจะมีบุคลิกภาพดีแล้ว แจ็คสัน และทอมสัน (Jackson and Thomson, 1971 : 249-253) ได้ทำการศึกษาเพื่อค้นหาคุณลักษณะของนักแนะแนวที่มีประสิทธิภาพพบว่า นักแนะแนวที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความรู้สึกต่อผู้อื่นว่า เป็นบุคคลคนหนึ่งที่มีมโนธรรม มีความสามารถ คุณค่า และจะต้องรู้อาสาที่จะกระทำในให้คำปรึกษาหรือมีลักษณะเป็นการให้ความนิยิตะ หยิบยื่นความสุขใจให้อัน มีสำนึกสำนึก นึกถึงผู้อื่นก่อนตนเอง

คุณลักษณะทั่วไปของนักแนะแนวได้มีผู้พยายามศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง โดยนักการศึกษาและสมาคมที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการแนะแนวในสหรัฐอเมริกา เสนอผลงานการวิจัยไว้ดังนี้

The Professional Standard Committee of the American College

Personnel Association (อ้างจาก Shertzer and Stone, 1966 : 102 - 103)

ได้เสนอแนะไว้ว่า นักแนะแนวควรมีลักษณะดังนี้คือ มีความรู้สึกไวต่อปฏิกิริยาโต้ตอบของผู้อื่น ความเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขัน มีลักษณะรูปร่างและท่าทาง เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำงานกับผู้อื่นได้ มีความสนใจในเรื่องการศึกษา มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นมิตร

คณะกรรมการสมาคมการแนะแนวอาชีพแห่งชาติ (N.V.G.A.) (อ้างจาก Arthur

J. Jones, 1951: 554 - 556) ได้อภิปรายและประชุมบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อค้นหาคุณลักษณะของนักแนะแนวที่ดี จากการสัมภาษณ์ไปทั่ว นักแนะแนวที่เหมาะสมที่จะคัดเลือกไว้ทำงาน คือ ผู้ที่มีการปรับตัวดี ความเป็นปอดาชน มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นดี มีความเข้าใจผู้อื่นรวมถึงการไขว้ชีวิตการทางสังคมที่ก่อให้เกิดความมั่นใจและปรองดองกัน เป็นบุคคลที่จะช่วยสร้างให้เกิดความสัมพันธ์ในความสัมพันธ์และสังคม รวมทั้งความสามารถที่จะทำงานร่วมกับบุคคลอื่น เป็นผู้มีความสามารถที่จะชักชวนเพื่อนฝูง นักเรียน หรือมีวิธีการที่จะทำให้บุคคลเหล่านั้นร่วมมือทุ่มกำลังกาย กำลังใจทำงาน

ใ้พบรูปเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับและปรารถนา มีความสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ในแต่ละขั้นตอนได้ รวมถึงความสามารถที่จะแยกตัวไม่ลำเอียงจากสภาวะการณ์นั้น ๆ มีความเข้าใจถึงข้อจำกัดของตัวเองในการที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะอย่างหรือกับบุคคลบางคน เป็นผู้ที่มีความรู้และความสนใจในสิ่งต่าง ๆ มีความเข้าใจในเรื่องสภาวะของห้องเรียน ความรับผิดชอบในด้านการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน มีความเข้าใจในสภาวะของการทำงาน มีความเข้าใจในสภาวะทางสังคมและ เศรษฐกิจที่จะมีอิทธิพลต่อห้องเรียน และ เป็นผู้ที่สามารถนำทรัพยากรห้องเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคคลในเรื่องสุขภาพ ความสัมพันธ์ทางสังคม อาชีพ พักผ่อน และกิจกรรมอื่น ๆ

จากคุณลักษณะดังกล่าว คณะอนุกรรมการอนุสาสทหญิง แห่งชาติ (Dean of Women) (อ้างจาก Arthur J. Jones, 1951 : 558) มีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการดังกล่าว นอกจากนี้ คณะกรรมการผู้ให้คำปรึกษาในการให้บริการแนะแนวของรัฐได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า คุณลักษณะของนักแนะแนวควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ มีความอดทน มีวิสัยทัศน์การมีท่าทางที่ดี มีอารมณ์ขัน มีความคิดที่มีคุณค่า มีอิสระในการที่จะคิดจะทำ เมื่อเห็นว่าสิ่งนั้นลำเอียงไม่ยุติธรรม มีความสามารถที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่เคยผิดพลาด มีความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ (อ้างจาก Arthur J. Jones, 1951 : 557) และจากการศึกษาของ คอกซ์ (Cox) เบลเลย์ (Bailey) โจน (Jones) โรสเครนซ์ (Rosecrance) และ สเตอร์เวนซ์ (Sturtevent) (อ้างจาก Arthur J. Jones, 1951 : 559) ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า นักแนะแนวควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้คือ มีความจริงใจ มีบุคลิกภาพดี มีอุปนิสัยที่ดี และมีปรัชญาที่เหมาะสม มีสุขภาพดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสามารถเข้าถึงปัญหา มีความเป็นกันเอง มีความสามารถที่จะเข้ากับบุคคลอื่นได้ มีความเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น มีสติปัญญาดี มีวัฒนธรรมทางสังคม มีความรู้และสนใจเรื่องการแนะแนว มีความเป็นผู้นำ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความสนใจในงานแนะแนวและกิจกรรมนักศึกษา มีความเข้าใจสภาวะของห้องเรียน เข้าใจสภาวะของงาน และ เข้าใจสภาวะทาง เศรษฐกิจและสังคม

ดิกสไตน์ (Dickstein, 1971 : 25 - 42) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ให้คำปรึกษาที่พึงปรารถนาของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่โรงเรียนมอสโค โสสกูล มลรัฐ โอคาโฮ สหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบสอบถามแบบ Paired Comparison ซึ่งสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัย

ปรากฏว่า โขยท์ ๆ ไป แล้ว นักเรียนต้องการผู้ให้คำปรึกษามีลักษณะดังนี้ อยู่ในวัยหนุ่มสาว เป็นเพศชาย รวมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียน รวมกิจกรรมของโบสถ์สม่ำเสมอ มีครอบครัว หรือมีบุตรแล้ว นักเรียนสามารถเข้าพบได้ตลอดเวลา ให้คำปรึกษาดีกว่าแนะนำ เปิดเผยตนเอง ใจดี มีเมตตา เป็นมิตรและยอมรับ

เอกสารและผลงานการวิจัยในประเทศ

นักการศึกษาในประเทศไทยได้ให้ความสนใจและค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักแนะแนว ซึ่งส่วนใหญ่ได้จากประสบการณ์ ดังเช่น นิพนธ์ ศศิธร (2518 : 8) ได้กล่าวว่า ผู้ทำหน้าที่แนะแนว จะต้องเป็นผู้ที่มีความศรัทธาต่องานอย่างแท้จริง คือต้องทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และกำลังความคิด นอกจากนั้นยังต้องมีความเสียสละ มีเมตตากรุณา ละเอียดและเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก ขณะเดียวกันก็ควรมีความมานะอดทนในการที่จะช่วยเด็กให้มีความสามารถช่วยตนเองหรือพัฒนาตนเองได้

นอกจากที่กล่าวแล้ว นักแนะแนวควรมีศรัทธาในหน้าที่ มีความรับผิดชอบและมีความออกสุภาพ วิจารณ์ ที่จะปฏิบัติงานอย่างไม่ทอดลอย (อัมพร มีสุข, 2518 : คำนำ)

จากการศึกษาคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาตามความคาดหวังของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมในภาคเหนือ ประกอบด้วยครู 45 คน นักเรียน 196 คน พบว่า ครูและนักเรียนมีความคาดหวังคุณลักษณะของนักแนะแนวสอดคล้องกันคือ มีความรู้และได้รับการฝึกฝนอบรมมาโดยเฉพาะเป็นกันเอง และเข้ากับคนทั่วไปได้ มีความสามารถในการพูด มีจิตใจสุขุม มั่นคง เยือกเย็น มีความสนใจกว้างขวาง หันต่อเหตุการณ์ มีอารมณ์ขัน ร่าเริง เบิกบาน มีความคิดริเริ่ม เฉลียวฉลาด มีความสุภาพอ่อนโยน นุ่มนวล (ชารา จากประยูร, 2517 : 58 - 60)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ศักดิ์สิทธิ์ ชิตติยาสุวรรณ (2519 : 70 - 72) ได้ทำการวิจัยลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาที่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาลัย โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนสระบุรีวิทยาลัย และโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จำนวน 1095 คน พบว่า ลักษณะผู้ให้คำปรึกษาที่นักเรียนต้องการตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ เป็นคนที่มีความรอบรู้ เฉลียวฉลาด ทำงานในหน้าที่โดยมีประสิทธิภาพ มีสติความยับยั้ง เก็บปัญหาของนักเรียนไว้ เป็นความลับอย่างยิ่ง ใจดีรับฟัง ช่วยนักเรียนให้รู้จักคิดตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตัวของนักเรียนเอง เป็นคนที่นักเรียนเข้าพบได้ง่ายและพบได้ตลอดเวลา เป็นผู้ใหญ่อายุเกิน 30 ปี เป็นเพศหญิง แต่งกายเรียบร้อยอยู่เสมอ

ในคานความรู้ คุณธรรมและลักษณะทาง กาดจนา ทองอุไร (2519 : 65 - 68) ได้ ทำการศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวที่นักเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต้องการ ศึกษาถึงกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 และ 7 ของโรงเรียนในเขตเทศบาลและ นอกเขตเทศบาล จำนวน 645 คน พบว่า

1. คุณลักษณะคานลักษณะทางที่นักเรียนต้องการมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ เป็นผู้อารมณ์ขัน ราวเรียง แจ่มใสอยู่เสมอ
2. คุณลักษณะคานคุณธรรมที่นักเรียนต้องการมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ความเมตตา กรุณา
3. คุณลักษณะคานความรู้ที่นักเรียนต้องการมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ นำความรู้ใหม่ ๆ มา ภายทอค้ให้นักเรียนเสมอ

นอกจากนี้ยังพบว่า คุณลักษณะของผู้นแนะแนวที่นักเรียนต้องการและมีความสำคัญตามลำดับ คือ คานความรู้ คุณธรรม และลักษณะทาง

สวัสดิ์ชัยโอกาส (2516 - 2517 : 74 - 75) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการเลือกอาจารย์ มาทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายแนะแนวในโรงเรียนโคกกระเทียมวิทยาลัย จังหวัดลพบุรีไว้ดังนี้ คือ ต้องมีความรู้ปฎิบัติทางการศึกษา ถ้าไม่ได้ปฎิบัติของผ่านการอบรมวิชาแนะแนวมาไม่น้อยกว่าหนึ่ง ภาคเรียน มีอายุและมีครอบครัว เป็นผู้ที่รักนักเรียนเหมือนลูกหลาน ใจเย็น มีอารมณ์ขัน มีความ เป็นผู้ใหญ่ที่น่านับถือทั้งแก่ครูและนักเรียน มีใจเมตตา กรุณา สงสารคนและอยากช่วยเหลือคนให้ พนทุกข สามีหรือภรรยาต้อง เป็นคนที่น่านับถือด้วย ไม่เป็นสาวแก่หรือพอเหมาะ สนใจงานวิชาการ เน้นแนะ และจิตวิทยา

เนื่องจากคุณสมบัติของนักแนะแนว เป็นสิ่งจำเป็นมาก และเป็นสิ่งที่วัดและประเมินคุณค่า ได้ยาก และงานแนะแนวจำเป็นต้อง เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ดังนั้น การวางแผนดำเนินงาน เน้นแนะจำเป็นจะต้องให้สอดคล้องเกี่ยวเนื่องกัน และประสานกันไปด้วยดี มีการจัดและดำเนินงาน อย่างถูกต้องตามหลักการและอย่างมีประสิทธิภาพ งานแนะแนวจึงจำเป็นต้องอาศัยนักแนะแนวที่มี คุณสมบัติคานต่าง ๆ ประกอบกัน คือ ลักษณะนิสัยประจำตัว เจตคติ ความรู้เรื่องการแนะแนวและ การให้บริการปรึกษา ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงาน (ปราณี เถกิงพล, 2515 : 293)

ในคานคุณสมบัติส่วนตัว อ่ำไพ บูรณตฤกษ์ (2504 : 40) ได้กล่าวไว้ดังนี้ คือ ผู้ทำงาน เน้นแนะควร เป็นผู้เรียนดี มีความสนใจอย่างกว้างขวาง สนใจความเป็นอยู่ของเด็ก มีมนุษยสัมพันธ์

ชอบทำงานกับเด็ก และช่วยแก้ปัญหา มีความรู้และความซื่อสัตย์เป็นที่ไว้วางใจ มีความสามารถ
วินิจฉัยข้อเท็จจริง ฉูณะแนวไมควร เกี่ยวข้องกับการซุบซิบและคั่น คั่น เมื่อมีคนมาปรึกษา มีสุขภาพดี
น้ำเสียงน่าฟัง มารยาทงดงาม เป็นที่พอใจแก่ผู้มาติดต่อ

ในคานคุณลักษณะของนักแนะแนวโดยทั่ว ๆ ไป ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้หลายท่าน
ดังเช่น อนันต์ อนันตรังสี (2514 : 167) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของนักแนะแนวไว้ดังนี้ คือ เป็นผู้
เคยทำการสอนโดยผลิมาแล้ว ควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับงานคานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอน
มาบ้าง ต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับงานแนะแนวมาอย่างเพียงพอ เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถ
ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการให้คำปรึกษา และสนใจที่จะทำงานในคานนี้
มีความสนใจอยากเป็นนักแนะแนวอย่างแท้จริง เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี และปรับตัวเองได้ เป็นผู้ปราศจาก
อคติต่าง ๆ มีความสนใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น มีเมตตา กรุณา เป็นผู้ที่รักการศึกษาคนควา สม่ครใจ
อุทิศเวลาให้แก่งการทำงาน และรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

สุโท เจริญสุข (2517 : 172-173) ได้กล่าววว่า คุณลักษณะของนักแนะแนวควรมีดังนี้ มี
นิสัย มีความรู้สึกชอบคน รักเด็กทุก ๆ คน ชอบสนใจคนอื่น ชอบรู้จักเด็ก มีศรัทธาอย่างแท้จริงในการ
ทำงานนี้ เคารพนับถือคนอื่น ไม่เกลียดไม่ดูถูกคน สามารถเข้าซึ่งถึงจิตใจของคนอื่น มีอารมณ์ดี มี
จิตเมตตา กรุณา เห็นอกเห็นใจคนอื่น มีความรู้ทางกลวิธีของงานแนะแนว รู้จิตวิทยาเด็ก จิตวิทยาวัยรุ่น
และจิตวิทยาการศึกษา เก็บรักษาความลับของคนอื่นได้ มีความสามัคคี ร่วมมือกับคนอื่น ๆ ได้ดีใน
การดำเนินชีวิตและการทำงาน มีประสบการณ์ในชีวิตมากพอ สามารถรู้จักและเข้าใจโลกดี

✓ ดวง เกื้อน พิศาลบุตร (2500) ได้กล่าวถึงบุคลิกลักษณะของนักแนะแนวไว้ดังนี้ คือ เป็นผู้
มีความรู้กว้างขวางในทุก ๆ คาน มีสติปัญญาไหวพริบ มีความเห็นที่แจ่มแหลมในการแนะแนว มีบุคลิก
ประจำตัวที่น่าเลื่อมใสศรัทธา รู้จักใช้การแนะแนวกับความรู้ให้สอดคล้องกัน มีความสนใจผู้อื่น สามารถ
เข้าใจเตละบุคคลก่อนให้คำแนะนำใด ๆ จริงใจ เองานเอากการ และมีอารมณ์ขัน สามารถเข้าถึง
แก่นแท้ของปัญหาได้โดยไม่ทำให้ผู้รับการแนะแนวเซว และช่วยให้เขาเข้าใจปัญหาโดยไม่ต้องซัก
สามารถในการฟังการสนทนา และในการสนทนานั้นให้คิคือพูดล่อควล่าวว่า าคนเป็นเพียงผู้แนะแนว
ไม่ใช่เป็นศูนย์กลาง สามารถตั้งคำถามอย่างถูกต้อง รู้จักฟังอย่างสงบแนวเน มีกาละ เทศะในการ
ถามและการฟัง รู้จักและเข้าใจบุคลิกภาพแบบต่าง ๆ ✓

คุณลักษณะของนักแนะแนวที่อนันต์ อนันตรังสี สุโท เจริญสุข และดวง เกื้อน พิศาลบุตร ได้
กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า นักแนะแนวควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง มีมนุษยสัมพันธ์กับ
บุคคลอื่นได้ดี เป็นผู้ที่มีความรู้ในคานการแนะแนว มีคุณธรรมและความประพฤติดี

วิธีดำเนินการค้นคว้าวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ปีที่หนึ่งและปีที่สองของวิทยาลัยครูส่วนกลางทั้งหมด 6 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูพระนครและวิทยาลัยครูธนบุรี

1. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 3 พวกคือ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง สุ่มแบบ Proportional Stratified Random Sampling มีลำดับชั้นดังนี้

ชั้นแรก จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 พวก คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยจำนวนประชากรของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเป็นสัดส่วนเท่ากับ 172:1137:4991 ตามลำดับ รวม 6300 คน ได้อัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 1:7:29 และสุ่มตัวแทนของมวลประชากรของกลุ่มตัวอย่างมา 10% จำนวน 630 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร 18 คน อาจารย์ 113 คน นักศึกษา 499 คน

ชั้นที่สอง สุ่มกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัย ใช้วิทยาลัยครูเป็นชั้นในการแบ่ง รวม 6 วิทยาลัย โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

กลุ่มผู้บริหาร สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรในทุกวิทยาลัยมาจำนวน 18 คน โดยใช้สัดส่วนเท่า ๆ กัน เพราะทุกวิทยาลัยมีประชากรพอ ๆ กัน ประกอบด้วยผู้บริหารวิทยาลัยครูละ 3 คน และในแต่ละวิทยาลัย สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่ม (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากรในแต่ละวิทยาลัย

กลุ่มอาจารย์ สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรในทุกวิทยาลัยมาจำนวน 113 คน โดยใช้สัดส่วนดังนี้คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา : วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ : วิทยาลัยครูพระนคร : วิทยาลัยครูธนบุรี เท่ากัน

1.5 : 2.3 : 2.2 : 2.2 : 2.2 : 7 โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างมาจากอัตราส่วนของประชากรในแต่ละวิทยาลัย โดยวิธีสุ่ม (Simple Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยดังนี้คือ วิทยาลัยครูจันทรเกษม 15 คน วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 22 คน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 22 คน วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ 22 คน วิทยาลัยครูพระนคร 22 คน และวิทยาลัยครูธนบุรี 10 คน

กลุ่มนักศึกษา สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรในทุกวิทยาลัยมาจำนวน 499 คน โดยใช้สัดส่วนดังนี้คือ วิทยาลัยครูจันทรเกษม : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา : วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ : วิทยาลัยครูพระนคร : วิทยาลัยครูธนบุรี เท่ากับ 1.9 : 2.7 : 2.5 : 1.6 : 2 : 1 โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างมาจากอัตราส่วนของประชากรในแต่ละวิทยาลัยโดยวิธีสุ่ม (Simple Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษานี้ในแต่ละวิทยาลัยดังนี้คือ วิทยาลัยครูจันทรเกษม 80 คน วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 115 คน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 108 คน วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ 67 คน วิทยาลัยครูพระนคร 86 คน วิทยาลัยครูธนบุรี 43 คน

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 630 คน ปรากฏว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 485 คน ที่ส่งแบบสอบถามซึ่งตอบอย่างสมบูรณ์กลับคืนมายังผู้วิจัย คิดเป็นร้อยละ 76.98 ประกอบด้วยผู้บริหาร 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อาจารย์ 82 คน คิดเป็นร้อยละ 72.57 นักศึกษา 385 คน คิดเป็นร้อยละ 77.15

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยครูต่าง ๆ

วิทยาลัยครู	ผู้บริหาร	อาจารย์		นักศึกษา	
		สูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ป.กศ.สูง 1	ป.กศ.สูง 2
จันทรเกษม	3	3	8	38	18
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	3	5	12	62	31
สวนสุนันทา	3	5	10	61	22
สวนกุหลาบ	3	5	12	24	26
พระนคร	3	4	10	44	26
ธนบุรี	3	2	6	16	17
รวม	18	24	58	245	140

2. เหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ก. การที่ผู้วิจัยเลือกวิทยาลัยครูในส่วนกลางนั้น เพราะ เป็นสถานศึกษาที่มีนักศึกษาจากทุกภาคของประเทศมารับการศึกษา ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางย่อมมีมากกว่าวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาค เช่น ปัญหาที่พักอาศัย ปัญหาการเงิน ปัญหาการเรียน ฯลฯ

ข. การที่เลือกนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่หนึ่ง และปีที่สอง เท่านั้น
 กวญเหตุผล 3 ประการคือ

ประการแรก นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่หนึ่ง และปีที่สอง ใ้รับการศึกษายู่ในวิทยาลัยครูมาเป็นเวลานาน จึงอาจจะมีปัญหาที่จะต้องขอคำปรึกษาจากอาจารย์แนะแนวในเรื่องต่าง ๆ ย่อมมีความเข้าใจถึงคุณลักษณะของนักแนะแนวได้ดี

ประการที่สอง ผู้ที่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ย่อมมีปัญหาในการเลือกวิชาเอก วิชาโท เพิ่มขึ้นจากปัญหาอื่น ๆ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จผลทางการเรียน และการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

ประการที่สาม ตามโครงการของกรมการฝึกหัดครูจะ เลิกสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จะผลิตแต่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และปริญญาตรี ผู้วิจัยจึงไม่ใ้ช้ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ค. การที่เลือกอาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยครูทั้งที่สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) เพราะอาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละคนทำการสอนทั้งสอง ระดับ

ง. การที่เลือกผู้บริหารในวิทยาลัย เพราะ เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในค่านโยบายการเงิน และการสนับสนุนช่วยเหลือให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่างนักแนะแนว กับอาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครู ตลอดจนกับชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

สร้างแบบสอบถามวัดคุณลักษณะของนักแนะแนว โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. หากคุณลักษณะของนักแนะแนวจากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถามปลายเปิด

6. มีบุคลิกภาพดี
7. รู้จักปรับตนเองอยู่เสมอ
8. มีความเป็นผู้นำที่ดี
9. รู้จักและเข้าใจชีวิตดี
10. รู้หลักและวิธีการสัมภาษณ์
11. รู้และเข้าใจเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล
12. มีความยุติธรรม จริงใจ
13. รับผิดชอบ ตรงต่อเวลา
14. มีทักษะในการให้คำปรึกษาหารือ

าสา

2. การจัดกลุ่มคุณลักษณะของนักแนะแนว

เมื่อพิจารณาจากคุณลักษณะของนักแนะแนวที่ได้จากเอกสาร ผลการวิจัยและแบบสอบถาม ปลายเปิด รวบรวมเป็นคุณลักษณะของนักแนะแนวได้เจ็ดด้าน คือ

1. ด้านมนุษยสัมพันธ์
2. ด้านความเป็นผู้นำ
3. ด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต
4. ด้านบุคลิกภาพ
5. ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว
6. ด้านคุณธรรมและความประพฤติ
7. ด้านทักษะในการแนะแนว

การสร้างแบบสอบถาม

1. พิจารณาคคุณลักษณะของนักแนะแนวจากเอกสารการวิจัยและแบบสอบถามปลายเปิดแล้ว นำมาเป็นแนวทางในการเขียนข้อคำถามในแต่ละด้าน ตัวอย่างแบบสอบถามเป็นดังนี้

ลำดับที่	ข้อความค่านิยมสัมพันธ
.....	มีความเห็นอกเห็นใจ
.....	ยิ้มแย้มแจ่มใสกับผู้อื่น
.....	ช่วยเหลือต่อกัน
.....	มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น
.....	มีความสามารถในการผูกมิตร

2. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วให้กลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยครูส่วนกลางจกลำดับความสำคัญคุณลักษณะในแต่ละด้าน ๆ ละ 5 อันดับ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกตอบดังนี้ คือ เลือกอันดับที่ 1 มีความสำคัญมากที่สุด อันดับที่ 2 มีความสำคัญรองลงมา ตามลำดับ จนถึงอันดับที่ 5

3. เกณฑ์การให้คะแนน
คุณลักษณะที่อยู่อันดับที่ 1 ให้ 5 คะแนน อันดับที่ 2 ให้ 4 คะแนน ตามลำดับ จนถึงอันดับที่ 5 ให้ 1 คะแนน

การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้มีความรู้ความชำนาญเป็นผู้พิจารณาว่าคุณลักษณะในแต่ละด้านสามารถเป็นตัวแทนของค่านิยม ๆ หรือไม่มี ซึ่งถือว่า เป็นการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้กับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนี่คือวันรับแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ค่ากับข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดแล้ว จะคัดเลือกเฉพาะฉบับที่ตอบอย่างสมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาแจกแจง ความถี่ของ คำตอบทุกคุณลักษณะในแต่ละคำถามลักษณะตัวแปร คือ
 - ก. ผู้บริหาร
 - ข. อาจารย์แยกตามคุณวุฒิ
 - ค. นักศึกษา
3. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคำตอบทุกคุณลักษณะในแต่ละคำถาม โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วตามข้อ 3.3 แล้วหาค่าเฉลี่ยของน้ำหนัก แต่ละคุณลักษณะ
4. นำค่าเฉลี่ยของทุกคุณลักษณะในแต่ละคำถามมาเรียงตามลำดับความสำคัญ โดยแยกตามลักษณะของตัวแปร ดังนี้
 - ก. กลุ่มผู้บริหาร
 - ข. กลุ่มอาจารย์แยกตามคุณวุฒิ
 - ค. กลุ่มนักศึกษา
5. เปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละคุณลักษณะ ทุกคุณลักษณะในแต่ละคำถามของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิต่างกัน โดยใช้ $t = test$
6. เปรียบเทียบความแตกต่างของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในแต่ละคุณลักษณะทุกคุณลักษณะในแต่ละคำถาม โดยใช้ $F - test$

สถิติเบื้องต้นที่ใช้ใ้ใจการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าเฉลี่ยของ คะแนนจากแบบสอบถามแต่ละคุณลักษณะ
ไชสุทร (Gullford,1965:44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทนคะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทนผลรวมของคะแนน
N	แทนจำนวนผู้บริหาร, อาจารย์และนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หากความเบี่ยงเบน
มาตรฐานจากคะแนนของแบบสอบถามในแต่ละคุณลักษณะ โดยวิธีสุตร (ส่วน ส่ายยศ, 2515 : 100)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าความแปรปรวน (Variance) หากค่าความแปรปรวนจากคะแนนของ
แบบสอบถามในแต่ละคุณลักษณะ โดยวิธีสุตร (ส่วน ส่ายยศ, 2515 : 100)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S ²	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี โดยวิธี
t - test ในการพิจารณา โดยวิธีสุตร (ส่วน ส่ายยศ, 2515 : 217)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2(n_1-1) + S_2^2(n_2-1)}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ t	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อทดสอบว่า
 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักแนะแนวต่างกันหรือไม่ โดยใช้
 F - test ในการพิจารณา โดยใช้สูตร (Winer, 1962:61)

$$F = \frac{MSa}{MSe}$$

F แทน ค่าที่จะพิจารณาใน F-distribution

MSa แทน Mean Square between group

MSw แทน Mean Square within group

3. การทดสอบความแตกต่างควadrat ของ Scheffé หลังจากการทดสอบควadratวิเคราะห์
 ความแปรปรวน ถ้าปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแล้ว ได้ดำเนินการ
 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Post - hoc Comparisons) โดยใช้วิธีของ
 Scheffé โดยใช้สูตร (Hays, 1963:484)

$$\hat{\psi}_g - s \sqrt{v (\psi_g)} \leq \psi_y \leq \hat{\psi}_g + s \sqrt{v (\psi_g)}$$

เมื่อ $\hat{\psi}_g$ คือ ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม
 ψ_g คือ ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่แท้จริง
 (หรือเป็นค่าของประชากร)

s หาได้จาก $\sqrt{(J-1)F_{\alpha}}$ ในเมื่อ J คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 และ F_{α} คือค่า F จากตารางที่ระดับความเชื่อมั่น α

$$\sqrt{V(\hat{\psi}_g)} = \sqrt{(MSerror)w_g} = \sqrt{est.var(\hat{\psi})}$$

$est.var(\hat{\psi})$ = ค่าประมาณความแปรปรวนของ $\hat{\psi}$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน ค่า t ใน t-distribution
F	แทน ค่า F ใน F-distribution
df	แทน ค่า degree of freedom
SS	แทน ค่า Sum Square
MS	แทน ค่า Mean Square

การเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอเรียงตามลำดับดังนี้คือ

1. จัดอันดับความสำคัญของคุณลักษณะทุกคุณลักษณะในแต่ละด้านตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
2. เปรียบเทียบคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกัน
3. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อคุณลักษณะทุกคุณลักษณะในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1

จัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

1. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวในคานมนุษย์สัมพันธ์ ตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในคานมนุษย์สัมพันธ์ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

คุณลักษณะคานมนุษย์สัมพันธ์	ผู้บริหาร (N=18)		อาจารย์ (N=82)		นักศึกษา (N=385)		รวม (N=485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น	3.39	1	3.12	1	3.05	2	3.07	1
มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น	2.83	2	2.40	5	2.33	3	2.36	3
ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต	2.67	3	1.85	6	1.64	5	1.71	5
มีความเห็นอกเห็นใจ	2.44	4	2.60	3	2.23	4	2.30	4
มีความเป็นกันเอง	1.67	5	2.85	2	3.16	1	3.05	2
ให้เกียรติกัน	1.06	6	0.76	7	1.43	6	1.30	6
มีความสามารถในการผูกมิตร	0.94	7	1.41	4	1.15	7	1.19	7

จากตาราง 2 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าคุณลักษณะของนักแนะแนวในคานมมนุษยสัมพันธ์ที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1,2 และ 3 ก็ มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 3.39$) มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น ($\bar{X} = 2.63$) และรวมมือกับบุคคลอื่นได้ก็ในการทำงานและดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 2.67$) ขณะที่อาจารย์เห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1,2 และ 3 คือ มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 3.12$) มีความเป็นกันเอง ($\bar{X} = 2.85$) และมีความเห็นอกเห็นใจ ($\bar{X} = 2.60$) แต่นักศึกษาเห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1,2 และ 3 คือ มีความเป็นกันเอง ($\bar{X} = 3.16$) มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 3.05$) และมีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น ($\bar{X} = 2.33$)

ถาพิจารณาจาก กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1,2 และ 3 คือ มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 3.07$) มีความเป็นกันเอง ($\bar{X} = 3.05$) และมีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น ($\bar{X} = 2.36$) ตามลำดับ

2. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวในคานบุคคลิกภาพตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 อันดับความสำคัญของ คุณลักษณะในคานบุคคลิกภาพของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะคานบุคคลิกภาพ	ผู้บริหาร (N = 18)		อาจารย์ (N = 82)		นักศึกษา (N = 385)		รวม (N = 485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
มีความมั่นคงทางอารมณ์	4.39	1	3.88	1	2.94	1	3.15	1
มีความสุขุม รอบคอบ	2.60	2	2.91	2	2.94	1	2.92	2
มีความสุภาพ อ่อนโยน	2.50	3	2.49	3	2.84	3	2.77	3
มีสุขภาพดี	2.22	4	0.86	6	0.98	7	1.01	7
มีความกระตือรือร้น	1.44	5	1.85	5	1.58	5	1.62	5
มีความร่าเริง แจ่มใจ	1.33	6	2.11	4	2.15	4	2.11	4
มีการแต่งกายเหมาะสม	0.50	7	0.88	6	1.56	6	1.41	6

จากตาราง 3 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า คุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพ ที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1 และ 3 คือ มีความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X} = 4.39, 3.86$ และ 2.94) และมีความสุภาพ อ่อนโยน ($\bar{X} = 2.50, 2.49$ และ 2.64) ส่วนคุณลักษณะที่นักศึกษามองว่ามีความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ มีความสุขุมรอบคอบ ($\bar{X} = 2.94$) ขณะที่ผู้บริหารและอาจารย์ จัดอยู่ในอันดับ 3 ($\bar{X} = 2.60$ และ 2.91)

ถ้าพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่จัดอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X} = 3.15$) มีความสุขุม รอบคอบ ($\bar{X} = 2.92$) และมีความสุภาพ อ่อนโยน ($\bar{X} = 2.77$) ตามลำดับ

3. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนว ในด้านคุณธรรมและความประพฤติตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในด้านคุณธรรมและความประพฤติกของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะด้านคุณธรรมและความประพฤติ	ผู้บริหาร (N = 18)		อาจารย์ (N = 82)		นักศึกษา (N = 385)		รวม (N = 485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว	2.67	1	2.21	3	2.20	3	2.22	3
รักษาความลับและไว้ใจได้	2.50	2	2.93	1	2.57	2	2.63	2
มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา	2.39	3	2.60	2	1.93	5	2.06	5
มีความยุติธรรม	2.28	4	2.17	4	2.77	1	2.65	1
มีศีลธรรม ซื่อสัตย์สุจริต	2.17	5	2.09	5	2.16	4	2.15	4
มีหลักการและอคติ	2.00	6	1.84	6	1.74	6	1.77	6
ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมไทย	0.78	7	0.56	8	0.92	7	0.85	7
ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น	0.22	8	0.61	7	0.71	8	0.67	8

จากตาราง 4 พบว่า คุณลักษณะในด้านคุณธรรมและความประพฤติที่ผู้บริหารเห็นว่ามีความสำคัญ อยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว ($\bar{X} = 2.67$) รักษาความลับและไว้ใจได้ ($\bar{X} = 2.50$) และมีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ($\bar{X} = 2.39$) และอาจารย์เห็นว่าคุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ รักษาความลับและไว้ใจได้ ($\bar{X} = 2.93$) มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ($\bar{X} = 2.60$) และยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว ($\bar{X} = 2.21$) แต่นักศึกษาเห็นว่าคุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความยุติธรรม ($\bar{X} = 2.77$) รักษาความลับและไว้ใจได้ ($\bar{X} = 2.57$) และยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว ($\bar{X} = 2.20$)

ถ้าพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่จัดอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความยุติธรรม ($\bar{X} = 2.65$) รักษาความลับและไว้ใจได้ ($\bar{X} = 2.63$) และยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว ($\bar{X} = 2.22$) ตามลำดับ

4. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำ ตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านความเป็นผู้นำของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

คุณลักษณะค่านความเป็นผู้นำ	ผู้บริหาร (N = 18)		อาจารย์ (N = 82)		นักศึกษา (N = 385)		รวม (N = 485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน	2.61	1	2.32	3	2.54	2	2.50	2
มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์	2.56	2	2.59	1	2.92	1	2.65	1
มีไหวพริบและวินัยดี	2.39	3	2.22	4	2.06	3	2.11	3
มีความเสียสละ	2.33	4	1.99	5	1.63	6	1.67	6
มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น	2.33	4	2.44	2	1.93	5	2.03	4
สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา	2.26	6	1.72	7	1.41	7	1.49	7
กล้าแสดงความคิดเห็น	1.50	7	1.73	6	2.03	4	1.96	5

จากตาราง 5 พบว่า คุณลักษณะในค่านความเป็นผู้นำที่ผู้บริหารเห็นว่า มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 2.61$) มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.56$) และมีไหวพริบและวินัยดี ($\bar{X} = 2.39$) ขณะที่อาจารย์เห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.59$) มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น ($\bar{X} = 2.44$) และมีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 2.32$) แต่นักศึกษาเห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.92$) มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 2.54$) และมีไหวพริบและวินัยดี ($\bar{X} = 2.06$)

ถ้าพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่จัดอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.65$) มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 2.50$) และมีไหวพริบและวินัยดี ($\bar{X} = 2.11$) ตามลำดับ

5. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวในค่านประสพการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ตามความทองการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในค่านประสพการณ์ในการสอนการแนะแนว และการดำเนินชีวิตของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

คุณลักษณะค่านประสพการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต	ผู้บริหาร (N = 18)		อาจารย์ (N = 82)		นักศึกษา (N = 385)		รวม (N = 485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
	มีความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง	3.22	1	3.22	2	3.22	1	3.22
ผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษาบาง	2.63	2	1.63	5	1.92	5	1.94	5
เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรือ อาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว	2.44	3	2.63	3	2.41	3	2.45	3
มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม	2.11	4	3.52	1	2.61	2	2.90	2
แต่งงานแล้ว และครอบครัวมีความสุข	1.89	5	0.95	7	0.95	7	0.96	7
เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนมาแล้ว	1.72	6	2.34	4	2.34	4	2.32	4
เคยทำการสอนไปผลึกมาแล้ว	0.76	7	1.72	6	1.36	6	1.40	6

จากตาราง 6 พบว่า คุณลักษณะของนักแนะแนวในค่านประสพการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ที่ผู้บริหารเห็นว่ามีสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง ($\bar{X} = 3.22$) ผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษาบางแล้ว ($\bar{X} = 2.63$) และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว ($\bar{X} = 2.44$) ขณะที่อาจารย์เห็นว่า คุณลักษณะที่มีสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม ($\bar{X} = 3.52$) มีความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง ($\bar{X} = 3.22$) และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์

ที่ปรึกษามาแล้ว ($\bar{X} = 2.63$) แต่นักศึกษาเห็นว่าคุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความสามารถในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง ($\bar{X} = 3.22$) มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม ($\bar{X} = 2.81$) และ เกณฑ์ที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว ($\bar{X} = 2.41$)

ถ้าพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่จัดอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความสามารถในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง ($\bar{X} = 3.22$) มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม ($\bar{X} = 2.90$) และ เกณฑ์ที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว ($\bar{X} = 2.45$) ตามลำดับ

6. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านทักษะในการแนะแนว ตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 อันดับความสำคัญของ คุณลักษณะในด้านทักษะในการแนะแนวของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

คุณลักษณะด้านทักษะ ในการแนะแนว	ผู้บริหาร (N = 18)		อาจารย์ (N = 82)		นักศึกษา (N = 385)		รวม (N = 485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
มีทักษะในการถาม การฟัง การพูด	3.17	1	2.90	2	2.69	3	2.74	3
มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการแนะแนว	2.78	2	1.09	6	0.76	8	0.89	8
มีทักษะในการแก้ไขปัญหา	2.78	2	3.70	1	2.82	2	2.97	1
มีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์	2.50	4	2.57	3	3.03	1	2.93	2
มีทักษะในการค้นคว้าวิจัย	1.06	5	0.72	8	1.24	5	1.14	6
มีทักษะในการจัดหาข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาต่อ	1.00	6	1.34	4	1.58	4	1.52	4
มีทักษะในการจัดหางานและวางตัวบุคคล	0.61	7	1.29	5	1.18	6	1.18	5
มีทักษะในการติดตามผล	0.61	7	1.05	7	1.16	7	1.12	7
มีทักษะในการจัดและดำเนินการประชุมกลุ่ม	0.50	9	0.34	9	0.54	9	0.50	9

จากตาราง 7 พบว่า คุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านทักษะในการแนะแนวที่ผู้บริหารเห็นว่า มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1,2 และ 2 คือ มีทักษะในการถาม การฟัง การพูด ($\bar{X}=3.17$) มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการแนะแนว ($\bar{X} = 2.76$) และมีทักษะในการแก้ไขปัญห ($\bar{X}=2.76$)

ขณะที่อาจารย์เห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1,2 และ 3 คือ มีทักษะในการแก้ไขปัญห ($\bar{X} = 3.70$) มีทักษะในการถาม การฟัง การพูด ($\bar{X} = 2.90$) และมีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญห ($\bar{X} = 2.57$) แต่นักศึกษาเห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1,2 และ 3 คือ มีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญห ($\bar{X}=3.03$) มีทักษะในการแก้ไขปัญห ($\bar{X}=2.62$) และมีทักษะในการถาม การฟัง การพูด ($\bar{X} = 2.69$)

ถ้าพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่จัดอยู่ในอันดับ 1,2 และ 3 คือ มีทักษะในการแก้ไขปัญห ($\bar{X} = 2.97$) มีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญห ($\bar{X} = 2.93$) และมีทักษะในการถาม การฟัง การพูด ($\bar{X} = 2.74$) ตามลำดับ

7. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอน และการแนะแนว ตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 อันดับความสำคัญของคุณลักษณะในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว
ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการสอน และการแนะแนว	ผู้บริหาร (N = 18)		อาจารย์ (N = 82)		นักศึกษา (N = 385)		รวม (N = 485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
รูกลวิธีของการแนะแนว	3.50	1	3.16	1	2.38	2	2.55	2
มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา	2.83	2	2.96	2	3.35	1	3.27	1
รขอบข่ายของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน	2.76	3	2.07	3	1.40	5	1.56	5
รู้หลักและวิธีการในการสัมภาษณ์	1.72	4	1.57	5	1.36	6	1.42	6
มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจสังคมและเหตุการณ์ปัจจุบัน	1.56	5	1.93	4	2.21	4	2.14	3
รูรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอน	1.44	6	1.51	6	2.24	3	2.09	4
มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน	0.78	7	1.15	7	1.05	7	1.06	7
มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและการทดสอบ	0.39	8	0.63	8	0.96	8	0.90	8

จากตาราง 8 พบว่า คุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนวที่ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ รูกลวิธีของการแนะแนว ($\bar{X} = 3.50, 3.16$) มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา ($\bar{X} = 2.83, 2.96$) และ

รูชอบชายของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.76, 2.07$) ขณะที่นักศึกษาเห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา ($\bar{X} = 3.35$) รุกลวิธีของการแนะแนว ($\bar{X} = 2.36$) และรูรายละเอียดเกี่ยวกับคำศัพท์ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.24$)

ถ้าพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่จัดอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา ($\bar{X} = 3.27$) รุกลวิธีของการแนะแนว ($\bar{X} = 2.55$) และมีความรู้เกี่ยวกับภาวะแทรกซ้อนจิตสังคมและเหตุการณ์ปัจจุบัน ($\bar{X} = 2.14$) ตามลำดับ

6. การจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวทั้ง 7 ด้าน ตามความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 อันดับความสำคัญของคุณลักษณะทั้งเจ็ดด้าน ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะทั้ง 7 ด้าน	ผู้บริหาร (N = 18)		อาจารย์ (N = 82)		นักศึกษา (N = 385)		รวม (N = 485)	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
ด้านคุณธรรมและความประพฤติ	3.22	1	2.54	3	1.96	5	2.10	4
ด้านมนุษยสัมพันธ์	2.94	2	3.62	1	3.74	1	3.69	1
ด้านทักษะในการแนะแนว	2.61	3	2.57	2	2.08	3	2.16	3
ด้านบุคลิกภาพ	2.33	4	1.62	5	2.00	4	1.99	5
ด้านประสิทธิภาพในการสอนและการดำเนินชีวิต	2.11	5	2.02	4	2.41	2	2.33	2
ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว	1.00	6	0.96	7	1.31	7	1.24	7
ด้านความเป็นผู้นำ	0.76	7	1.39	6	1.49	6	1.45	6

จากตาราง 9 พบว่า คุณลักษณะของนักแนะแนว ทั้ง เจ็ดคน ที่ผู้บริหารเห็นว่ามีความสำคัญ อยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ ค่านคุณธรรมและความประพฤติ ($\bar{X} = 3.22$) ค่านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 2.94$) และค่านทักษะในการแนะแนว ($\bar{X} = 2.61$) ขณะที่อาจารย์เห็นว่าคุณลักษณะของนักแนะแนวที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ ค่านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.62$) ค่านทักษะในการแนะแนว ($\bar{X} = 2.57$) และค่านคุณธรรมและความประพฤติ ($\bar{X} = 2.54$) แต่นักศึกษาเห็นว่า คุณลักษณะที่มีความสำคัญอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ ค่านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.74$) ค่านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 2.41$) และค่านทักษะในการแนะแนว ($\bar{X} = 2.08$)

ถ้าพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คุณลักษณะที่จัดอยู่ในอันดับ 1, 2 และ 3 คือ ค่านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.69$) ค่านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 2.33$) และค่านทักษะในการแนะแนว ($\bar{X} = 2.18$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2

เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนิถะแนวในคานทาง ๆ ผู้วิจัยได้จาแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างออกเป็นอาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปริญญาตรี และอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี แลวนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t -test เป็นสถิติในการทดสอบ

1. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนิถะแนวในคานมนุษยสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านมนุษยสัมพันธ์ของนิถะแนว

คุณลักษณะคานมนุษยสัมพันธ์	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S^2	N	\bar{X}	S^2	N	
มีความเป็นกันเอง	3.30	1.93	52	2.90	1.78	20	1.33
ให้เกียรติกัน	1.95	1.09	22	2.30	2.09	6	1.19
มีความเห็นอกเห็นใจ	2.96	1.80	51	3.10	1.46	20	0.40
มีความสามารถในการผูกมิตร	2.71	1.69	26	3.33	2.06	12	1.34
มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น	3.42	1.96	50	3.06	1.04	22	1.24
มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น	2.90	2.32	48	2.70	2.01	20	0.70
ร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ ในการทำงานและการดำเนินชีวิต	2.02	1.94	39	2.33	1.76	10	1.25

จากตาราง 10 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี และอาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการคุณลักษณะของนิถะแนวในคานมนุษยสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกคุณลักษณะ โดยอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีมีแนวโน้มในความต้องการเกี่ยวกับคุณลักษณะ มีความเป็นกันเอง มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น และร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ ในการทำงาน และการดำเนินชีวิต มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปริญญาตรี ขณะที่อาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปริญญาตรีมีแนวโน้มในความต้องการคุณลักษณะอื่น ๆ มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี

2. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนว
ในค่านบุคลิกภาพ ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านบุคลิกภาพของ
นักแนะแนว

คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S^2	N	\bar{X}	S^2	N	
มีความร่าเริงแจ่มใจ	2.51	1.53	45	3.16	2.47	19	1.77
มีความสภาพ อ่อนโยน	3.06	1.51	48	2.85	1.19	20	0.66
มีการแต่งกายเหมาะสม	2.15	1.58	26	2.00	2.00	8	0.28
มีความกระตือรือร้น	2.44	1.25	41	2.69	2.10	18	1.30
มีความมั่นคงทางอารมณ์	4.09	1.71	54	4.00	1.61	24	0.27
มีความสุขุมรอบคอบ	3.42	1.82	53	2.76	1.09	21	2.01*
มีสุขภาพดี	2.26	1.75	23	2.22	1.13	9	0.08

* $P < .05$

จากตาราง 11 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความสุขุม
รอบคอบมากกว่า อาจารย์ที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะ
อื่น ๆ มีความต้องการแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้าน
คุณธรรมและความประพฤติ ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านคุณธรรมและความประพฤติของนักแนะแนว

คุณลักษณะด้านคุณธรรมและความประพฤติ	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S ²	N	\bar{X}	S ²	N	
มีความยุติธรรม	2.64	1.75	42	3.53	1.49	19	2.49*
รักษาความลับและไว้วางใจได้	3.44	0.95	50	3.40	1.94	20	0.14
ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมไทย	2.07	0.64	14	2.43	1.95	7	0.72
มีศีลธรรม ซื่อสัตย์สุจริต	3.07	1.77	41	2.50	2.03	16	1.40
ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว	3.50	2.04	30	3.20	2.03	15	0.69
มีความเมตตา กรุณา มหิตา อุเบกขา	3.33	1.97	43	2.80	1.73	19	1.42
ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น	2.35	2.37	17	1.43	0.29	7	1.53
มีหลักการและอุดมคติ	2.63	2.32	35	3.47	2.27	15	1.37

* P < .05

จากตาราง 12 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิสองปริญญาตรี มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความยุติธรรม มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำ ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านความเป็นผู้นำ

คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S^2	N	\bar{X}	S^2	N	
มีเซวน์และวินิจัยคดี	2.93	2.12	42	2.95	1.64	20	0.05
กล้าแสดงความคิดเห็น	2.55	1.23	40	3.00	2.24	13	1.37
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.10	2.11	44	3.43	2.66	21	0.61
สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา	3.00	1.79	30	3.19	1.50	16	0.47
มีความเสียสละ	2.70	2.77	44	2.93	1.92	15	0.40
มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น	3.63	1.57	43	2.75	1.93	16	2.33*
มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน	2.98	1.89	47	3.13	0.65	16	0.41

* $P < .05$

จากตาราง 13 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี มีความต้องการหนักแน่นแฉวที่มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อกุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านการประสานงาน การสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิตของนักเรียน

คุณลักษณะด้านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S^2	N	\bar{X}	S^2	N	
เคยทำการสอนใดผลก็มาแล้ว	2.48	2.24	32	3.27	2.35	15	0.83
เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนมาแล้ว	2.60	1.82	46	3.05	1.36	22	1.35
เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ที่ปรึกษามารแล้ว	3.36	1.76	47	3.41	2.38	17	0.13
แต่งงานแล้ว และครอบครัวมีความสุข	2.65	2.03	20	2.08	1.36	12	1.17
มีความสามารถในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง	3.48	1.89	56	3.63	1.91	19	0.41
ผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษามายาวแล้ว	2.49	2.01	41	2.67	1.88	18	0.45
มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม	3.15	1.78	46	2.59	2.01	17	1.46

จากตาราง 14 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีและอาจารย์ที่มีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการคุณลักษณะของนักเรียนในด้านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกคุณลักษณะ โดยอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี มีแนวโน้มในความต้องการเกี่ยวกับคุณลักษณะในด้าน แต่งงานแล้ว และครอบครัวมีความสุข มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนอาจารย์ที่มีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มในความต้องการคุณลักษณะอื่น ๆ มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี

6. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนักเรียนในด้านทักษะในการแนะแนว ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านทักษะในการแนะแนว
ของนักแนะแนว

คุณลักษณะด้านทักษะในการแนะแนว	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S^2	N	\bar{X}	S^2	N	
มีทักษะในการถาม การฟัง การพูด	3.63	1.88	46	3.74	1.54	19	0.30
มีทักษะในการจัดและดำเนินการประชุมกลุ่ม	2.50	1.39	10	1.00	0	3	2.14
มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการแนะแนว	2.38	2.15	21	2.44	1.73	16	0.13
มีทักษะในการค้นคว้าวิจัย	1.95	0.58	20	2.00	1.11	10	0.18
มีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหา	3.13	1.76	46	3.94	1.18	17	2.25*
มีทักษะในการแก้ไข้ปัญหา	4.01	1.51	56	3.39	1.70	23	2.00*
มีทักษะในการจัดหาข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพและศึกษาต่อ	2.55	1.32	31	2.82	1.36	11	0.67
มีทักษะในการจัดหางานและวางตัวบุคคล	2.78	1.33	27	3.10	1.88	10	0.71
มีทักษะในการติดตามผล	2.00	1.31	33	1.82	1.76	11	0.43

* $P < .05$

จากตาราง 15 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ไข้ปัญหา มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองวุฒิปริญญาตรี ขณะที่อาจารย์ที่มีวุฒิสองวุฒิปริญญาตรี ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหา มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

7. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนว
 ในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว ปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันในด้านความรู้เกี่ยวกับ
 การสอนและการแนะแนวของนักแนะแนว

คุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการสอน และการแนะแนว	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S^2	N	\bar{X}	S^2	N	
รูรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและ ระบบการเรียนการสอน	2.06	1.65	36	2.78	1.59	18	1.96
รู้หลักและวิธีการในการสัมภาษณ์	2.94	1.70	35	2.17	1.97	12	1.73
รู้ลวัชของการแนะแนว	3.86	1.63	50	3.14	2.63	21	1.20
รู้ขอบข่ายของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน	2.83	1.80	41	3.18	1.65	17	0.92
มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา	3.42	1.62	52	3.30	2.33	20	0.34
มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจสังคมและ เหตุการณ์ปัจจุบัน	3.05	1.50	37	3.46	1.60	13	1.03
มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและการทดสอบ	1.76	0.81	17	2.20	1.51	10	1.07
มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน	2.86	2.69	22	3.44	1.53	9	0.95

จากตาราง 16 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี และอาจารย์ที่มีวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกคุณลักษณะโดยอาจารย์ปริญญาตรี มีแนวโน้มในความต้องการคุณลักษณะในด้าน รู้หลักและวิธีการในการสัมภาษณ์ รู้ลวัชของการแนะแนว และมีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ

และจิตวิทยาการศึกษา มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรี ขณะที่อาจารย์ที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มในการต้องการคุณลักษณะอื่น ๆ มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี

8. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวทั้ง 7 ด้าน ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวทั้งเจ็ดด้าน

คุณลักษณะทั้งเจ็ดด้าน	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี			t
	\bar{X}	S	N	\bar{X}	S	N	
ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.65	1.59	57	3.87	2.30	23	0.67
ด้านบุคลิกภาพ	2.95	1.23	40	2.25	1.53	16	2.07*
ด้านความเป็นผู้นำ	2.65	2.11	34	2.40	1.16	10	0.50
ด้านทักษะในการแนะแนว	2.98	2.15	47	3.74	1.43	19	2.01*
ด้านคุณธรรมและความประพฤติ	3.20	1.79	44	3.19	1.36	21	0.03
ด้านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต	2.62	2.29	45	2.40	1.83	20	0.56
ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว	2.75	1.67	20	2.27	1.42	11	1.02

* $P < .05$

จากตาราง 17 พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี มีความต้องการคุณลักษณะในด้าน บุคลิกภาพ มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรี ขณะที่อาจารย์ที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรี มีความต้องการคุณลักษณะในด้านทักษะในการแนะแนวมากกว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น มีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3

เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนว
ในสถานต่าง ๆ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา และได้
วิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้ F - test

1. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของ
นักแนะแนวในค่านิยมสัมพันธ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต้องการที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนว
ในค่านิยมสัมพันธ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

คุณลักษณะค่านิยมสัมพันธ	Source of Variation								F
	Treatment(A)			Within Group(w)			Total		
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
มีความเป็นกันเอง	2	18.189	9.095	422	773.990	1.834	424	793.179	4.959
ใ้เกียรติกัน	2	5.440	2.720	254	434.296	1.710	256	439.736	1.591
มีความเห็นอกเห็นใจกัน	2	1.224	0.612	383	585.422	1.529	385	586.646	0.400
มีความสามารถในการผูกมิตร	2	9.873	4.937	226	427.289	1.891	228	439.162	2.611
มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น	2	3.154	1.577	436	877.671	2.013	438	880.825	0.783
มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น	2	8.576	4.288	359	677.480	1.887	361	686.056	2.272
รวมเมื่อเทียบกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต	2	8.409	4.205	324	638.699	1.971	326	647.108	2.133

**P <.01

จากตาราง 18 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความต้องการที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะความเป็นกันเองของนักแนะแนว เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบความต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเองของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
	\bar{X}	3.572	3.250	2.500
นักศึกษา	3.572	-	0.322	1.072*
อาจารย์	3.250		-	0.750
ผู้บริหาร	2.500			-

Confidence Interval ของ ความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

อาจารย์และนักศึกษา คือ (- 0.1095) ถึง (0.7535)

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (0.0945) ถึง (2.0495)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ - 0.4513) ถึง (1.9513)

*P < .05

จากตาราง 19 พบว่า นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเอง มากกว่าผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษากับอาจารย์ และอาจารย์ กับผู้บริหาร มีความต้องการคุณลักษณะนี้ไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของ
 นักแนะแนวในค่านบุคลิกภาพ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต้องการที่มีต่อคุณลักษณะของนัก
 แนะแนวในค่านบุคลิกภาพของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

คุณลักษณะค่านบุคลิกภาพ	Source of Variation								F
	Treatment(A)			Within Group(w)			Total		
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
มีความร่าเริงแจ่มใส	2	14.107	7.054	342	736.659	2.154	344	750.766	3.275*
มีความสุภาพ อ่อนโยน	2	7.000	3.500	434	662.941	1.528	436	669.941	2.291
มีการแต่งกายเหมาะสม	2	21.835	10.918	281	489.894	1.743	283	511.729	6.262**
มีความกระตือรือร้น	2	6.106	3.053	302	425.547	1.409	304	431.653	2.167
มีความมั่นคงทางอารมณ์	2	27.314	13.657	416	758.701	1.824	418	786.015	7.488**
มีความสุ่มรอบคอบ	2	0.467	0.234	427	821.833	1.925	429	822.300	0.121
มีสุขภาพดี	2	6.710	3.355	201	428.521	1.132	203	435.231	1.574

** $P < .01$

* $P < .05$

จากตาราง 20 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีความ
 ราบรื่น แจ่มใส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความต้องการนักแนะแนวที่
 แต่งกายเหมาะสม และมีความมั่นคงทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน
 คุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
 สถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะ
 ของนักแนะแนวที่มีความราบรื่น แจ่มใส แต่งกายเหมาะสม และมีความมั่นคงทางอารมณ์เป็นรายคู่
 โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 21 - 23

ตาราง 21 เปรียบเทียบความต้องการนักแนะแนวที่มีความราบรื่น แจ่มใส ของผู้บริหาร
 อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
นักศึกษา	3.070	—	0.367	0.888
อาจารย์	2.703		—	0.521
ผู้บริหาร	2.182			—

Confidence Interval ของค่าความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

อาจารย์และนักศึกษา คือ (- 0.1344) ถึง (0.8684)

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (- 0.2214) ถึง (1.9974)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (- 0.6563) ถึง (1.6983)

จากตาราง 21 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มี
 ความราบรื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 เปรียบเทียบความต้องการหนักและแนวที่แต่งกายเหมาะสม ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	นักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร			
	\bar{X}	2.557	1.884	1.500
นักศึกษา	2.557	—	0.673*	1.057
อาจารย์	1.884		—	0.384
ผู้บริหาร	1.500			—

Confidence Interval ของ ความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

อาจารย์และนักศึกษา คือ (0.1331) ถึง (1.2129)

นักศึกษากับผู้บริหาร คือ (- 0.2888) ถึง (2.4028)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (- 1.0346) ถึง (1.8026)

* $P < .05$

จากตาราง 22 พบว่า นักศึกษามีความต้องการหนักและแนวที่แต่งกายเหมาะสมมากกว่า อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษากับผู้บริหาร และอาจารย์ กับผู้บริหาร มีความต้องการคุณลักษณะนี้ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 เปรียบเทียบความต้องการการนัดแนะแนวที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ของ
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	\bar{X}	4.389	4.025	3.509
ผู้บริหาร	4.389	—	0.364	0.880*
อาจารย์	4.025		—	0.516*
นักศึกษา	3.509			—

Confidence Interval ของค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (-0.5029) ถึง (1.2309)

ผู้บริหารและนักศึกษา คือ (0.0761) ถึง (1.6839)

อาจารย์และนักศึกษา คือ (0.0993) ถึง (0.9327)

* $P < .05$

จากตาราง 23 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความต้องการนัดแนะแนวที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ มากกว่านักศึกษามากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารและอาจารย์มีความต้องการคุณลักษณะนี้ไปแตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะ
ของนักแนะแนวในคานคุณธรรมและความประพฤติ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต้องการต่อคุณลักษณะของนัก
แนะแนวในคานคุณธรรมและความประพฤติ ของผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

คุณลักษณะคานคุณธรรมและความประพฤติ	Source of Variation								F
	Treatment(A)			Within Group(w)			Total		
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
มีความยุติธรรม	2	19.933	9.967	396	740.659	1.870	398	760.592	5.329**
รักษาความลับและไวใจได้	2	2.796	1.398	362	739.038	1.935	364	741.834	0.723
ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมไทย	2	2.047	1.024	167	263.865	1.580	169	265.912	0.648
มีศีลธรรม ซื่อสัตย์สุจริต	2	3.325	1.663	337	616.376	1.829	339	619.703	0.909
ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว	2	3.167	1.584	323	661.373	2.041	325	664.540	0.773
มีความเมตตา กรุณา มหิตา อุเบกขา	2	12.171	6.086	338	680.692	2.014	340	692.863	3.022*
ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น	2	1.656	0.828	156	198.584	1.273	158	200.239	0.650
มีหลักการและอุทิศตน	2	5.213	2.607	301	609.837	2.026	303	615.050	1.287

**P < .01

*P < .05

จากตาราง 24 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความ
 ยุติธรรมและมีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 และ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความต้องการที่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความ
 แตกต่างของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะที่มีความยุติธรรม และมีความเมตตา
 กรุณา มุทิตา อุเบกขา ของนักแนะแนวเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏผลดัง
 ตาราง 25 - 26

ตาราง 25 เปรียบเทียบความต้องการนักแนะแนวที่มีความยุติธรรม ของผู้บริหาร
 อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
	\bar{X}	3.321	2.918	2.412
นักศึกษา	3.321	-	0.403	0.909*
อาจารย์	2.918		-	0.506
ผู้บริหาร	2.412			-

Confidence Interval ของ ค่าความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

นักศึกษาและอาจารย์ คือ (- 0.0664) ถึง (0.8724)

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (0.0726) ถึง (1.7454)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (- 0.4157) ถึง (1.4277)

*P < .05

จากตาราง 25 พบว่า นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีความยุติธรรมมากกว่า
 ผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษากับอาจารย์และอาจารย์กับผู้บริหาร
 มีความต้องการคุณลักษณะนี้ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบความต่องการนักเฒาะแนวที่มีความเมตตา กรุณา มุฑิตา อุเบกขา ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ผู้บริหาร	3.583	—	0.404	0.759
อาจารย์	3.179		—	0.355
นักศึกษา	2.824			—

Confidence Interval ของค่าความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

ผู้บริหาร และอาจารย์ คือ (- 0.6892) ถึง (1.4972)

ผู้บริหารและนักศึกษา คือ (- 0.2706) ถึง (1.7686)

อาจารย์และนักศึกษา คือ (- 0.1225) ถึง (0.8325)

จากตาราง 26 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต่องการนักเฒาะแนวที่มีความเมตตา กรุณา มุฑิตา อุเบกขา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบความมาองการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของนักเฒาะแนวในด้านความเป็นผู้นำ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแปรปรวนของ ความต้องการทัศนคติของ
 นักแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำของผู้บริหาร อาจารย์ และ
 นักศึกษา

คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ	Source of Variation								
	Treatment (A)			Within Group (w)			Total		F
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
มีไหวพริบและวินัย	2	2.810	1.405	353	678.235	1.921	355	681.045	0.731
กล้าแสดงความคิดเห็น	2	1.568	0.784	342	621.464	1.817	344	623.032	0.431
มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์	2	1.569	0.785	405	795.686	1.965	407	797.255	0.399
สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา	2	17.024	8.512	251	448.067	1.785	253	465.091	4.769**
มีความเสียสละ	2	10.377	5.189	344	769.485	2.237	346	779.862	2.320
มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น	2	8.370	4.185	320	636.838	1.990	322	645.208	2.103
มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน	2	4.391	2.196	389	747.117	1.921	391	751.508	1.143

**P < .01

จากตาราง 27 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการนักแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะที่สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนาของนักแนะแนวเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffé

ปรากฏผลดังตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบความต้องการนักแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		อาจารย์	นักศึกษา	ผู้บริหาร
	\bar{X}	3.065	2.765	1.769
อาจารย์	3.065	—	0.280	1.296*
นักศึกษา	2.765		—	1.016*
ผู้บริหาร	1.769			—

Confidence Interval ของ ค่าความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

อาจารย์และนักศึกษา คือ (- 0.2599) ถึง (0.8199)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (0.2613) ถึง (2.3307)

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (0.0724) ถึง (1.9596)

* $P < .05$

จากตาราง 28 พบว่า อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการนักแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนสามารถมากกว่าผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์และนักศึกษามีความต้องการคุณลักษณะนี้ไม่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อ
คุณลักษณะของนักแนะแนวในสถานประกอบการในการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต
ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 29

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความต้องการต่อคุณลักษณะของ
นักแนะแนวในสถานประกอบการในการสอน การแนะแนวและ
การดำเนินชีวิตของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะในสถานประกอบการในการสอน การแนะแนวและการ ดำเนินชีวิต	Source of Variation								
	Treatment (A)			Within Group (w)			Total		F
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว	2	3.844	1.922	244	547.088	2.242	246	550.932	0.857
เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนมาแล้ว	2	8.554	4.277	386	711.554	1.834	390	720.108	2.332
เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว	2	0.817	0.409	358	740.796	2.069	360	741.613	0.197
แต่งงานแล้ว และครอบครัวมีความสุขดี	2	3.504	1.752	161	376.926	2.083	183	380.430	0.8413
มีความสามารถในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง	2	0.427	0.213	445	793.518	1.783	447	793.945	0.120
ผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษามากแล้ว	2	8.592	4.296	374	561.626	1.502	376	570.218	2.861
มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม	2	7.453	3.727	414	791.027	1.911	416	798.480	1.950

จากตาราง 29 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการให้นักแนะแนวที่เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนมาแล้ว เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามารแล้ว แต่งงานแล้ว และครอบครัวมีความสุข มีความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง ผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษาหารือมาบ้างแล้ว และมีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังกมแตกต่างกันอย่างไม่มียสำคัญทางสถิติในทุกคุณลักษณะ

6. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในคานทักษะในการแนะแนว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความถี่ของการตอบคุณลักษณะของ
นักแนะแนวในด้านทักษะในการแนะแนวของผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา

คุณลักษณะด้านทักษะในการแนะแนว	Source of Variation								F
	Treatment(A)			Within Group(w)			Total		
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
มีทักษะในการถาม ทวนฟัง การพูด	2	0.150	0.075	364	719.709	2.005	366	729.859	0.037
มีทักษะในการจัดและดำเนินงานการประชุมกลุ่ม	2	1.838	0.919	99	176.251	1.780	101	178.088	0.516
มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการแนะแนว	2	14.016	7.008	159	237.645	1.495	161	251.661	4.689*
มีทักษะในการค้นคว้าวิจัย	2	16.015	8.008	207	296.200	1.431	209	312.215	5.596**
มีทักษะในการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์	2	8.609	4.305	390	633.900	1.625	392	642.509	2.640
มีทักษะในการแก้ไขปัญหา	2	12.665	6.333	408	626.080	1.535	410	638.745	4.127*
มีทักษะในการจัดหาข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพและศึกษาต่อ	2	1.869	0.935	261	452.253	1.733	263	454.122	0.539
มีทักษะในการจัดหางานและวางตัวบุคคล	2	3.601	1.801	216	380.628	1.762	218	384.229	1.022
มีทักษะในการติดตามผล	2	2.331	1.166	294	330.585	1.124	296	332.916	1.037

**P < .01

*P < .05

ตาราง 32 เปรียบเทียบความต่อง การนัดแนะแนวที่สี่ทักษะในการค้นคว้าวิจัยของ
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	นักศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์
นักศึกษา	2.757	—	0.043	0.790*
ผู้บริหาร	2.714		—	0.747
อาจารย์	1.967			—

Confidence Interval ของค่าความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ

นักศึกษาและผู้บริหาร	คือ	(- 1.0941)	ถึง	(1.1801)
นักศึกษาและอาจารย์	คือ	(0.2067)	ถึง	(1.3733)
ผู้บริหารและอาจารย์	คือ	(- 0.491)	ถึง	(1.9050)

* $P < .05$

จากตาราง 32 พบว่า นักศึกษามีความต่อง การนัดแนะแนวที่สี่ทักษะในการค้นคว้าวิจัยมากกว่าอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 แต่นักศึกษากับผู้บริหาร และ ผู้บริหารกับอาจารย์ มีความต่องการนัดแนะนี้ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 เปรียบเทียบความต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		อาจารย์	นักศึกษา	ผู้บริหาร
	\bar{X}	3.835	3.430	3.125
อาจารย์	3.835	—	0.405*	0.710
นักศึกษา	3.430		—	0.305
ผู้บริหาร	3.125			—

Confidence Interval ของค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ

อาจารย์และนักศึกษา คือ (0.022) ถึง (0.7880)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (-0.1247) ถึง (1.5447)

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (-0.4752) ถึง (1.0852)

* $P < .05$

จากตาราง 33 พบว่า อาจารย์มีความต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหา มากกว่านักศึกษามากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อาจารย์กับผู้บริหาร และนักศึกษากับผู้บริหาร มีความต้องการคุณลักษณะนี้ไม่แตกต่างกัน

7. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในด้านความรู้เกี่ยวกับการสอน และการแนะแนว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความถี่ของการตอบคุณลักษณะ
ของนักแนะแนวในสถานความรู้เกี่ยวกับการสอนและการ
แนะแนวของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว	Source of Variation								
	Treatment(A)			Within Group(w)			Total		F
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
รูปร่างละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอน	2	24.270	12.135	347	691.605	1.993	349	715.875	6.089**
รูปหลักและวิธีการในการสัมภาษณ์	2	0.458	0.229	273	451.876	1.655	275	452.334	0.138*
รูปกลวิธีของการแนะแนว	2	12.948	6.474	364	699.407	1.921	366	712.355	3.369*
รูปขอบข่ายของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน	2	6.739	3.369	269	457.732	1.702	271	464.471	1.980*
มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการศึกษา	2	14.683	7.342	424	737.308	1.739	426	751.991	4.222*
มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจสังคมและเหตุการณ์ปัจจุบัน	2	10.444	5.222	348	526.827	1.514	350	537.271	3.449*
มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและการทดสอบ	2	0.283	0.142	219	249.555	1.139	221	249.838	0.124
มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน	2	4.371	2.186	187	417.924	2.235	189	422.295	0.978

**P < .01

*P < .05

จากตาราง 34 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการที่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ และมีความต้องการที่รู้กลวิธีของการแนะแนว มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษาและมีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความคาดหวังที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการที่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอน รู้กลวิธีของการแนะแนว มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษาและมีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 35 - 36

ตาราง 35 เปรียบเทียบความต้องการที่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอนของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		นักศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์
	\bar{X}	3.014	2.600	2.296
นักศึกษา	3.014	-	0.414	0.718*
ผู้บริหาร	2.600		-	0.304
อาจารย์	2.296			-

Confidence Interval ของ ค่าความแตกต่าง ระหว่าง คะแนน เฉลี่ยของ

นักศึกษาและผู้บริหาร	คือ	(-0.7021)	ถึง	(1.5301)
นักศึกษาและอาจารย์	คือ	(0.2032)	ถึง	(1.2328)
ผู้บริหารและอาจารย์	คือ	(-0.8904)	ถึง	(1.4964)

*P < .05

จากตาราง 35 พบว่า นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อ และระบบการเรียนการสอน มากกว่าอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษากับผู้บริหาร และอาจารย์กับผู้บริหาร มีความต้องการคุณลักษณะนี้ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 เปรียบเทียบความต้องการนักแนะแนวที่รู้กลวิธีของการแนะแนวของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	\bar{X}	3.937	3.648	3.278
ผู้บริหาร	3.937	—	0.289	0.659
อาจารย์	2.648		—	0.370
นักศึกษา	3.278			—

Confidence Interval ของ ค่าความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

ผู้บริหารและอาจารย์ คือ (-0.6536) ถึง (1.2316)

ผู้บริหารและนักศึกษา คือ (-0.2165) ถึง (1.5345)

อาจารย์และนักศึกษา คือ (-0.0826) ถึง (0.8226)

จากตาราง 36 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการนักแนะแนวที่รู้ กลวิธีของการแนะแนวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 เปรียบเทียบความถี่ของการนิยามแนวทึ่มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
นักศึกษา	3.802	—	0.413	0.615
อาจารย์	3.369		—	0.202
ผู้บริหาร	3.127			—

Confidence Interval ของค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ

นักศึกษาและอาจารย์ คือ (-0.0075) ถึง (0.8335)

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (-0.2141) ถึง (1.4441)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (-0.6937) ถึง (1.0977)

จากตาราง 37 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความถี่ของการนิยามแนวทึ่มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบความต้องการการนัดแนะที่มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และ เหตุการณ์ปัจจุบัน ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		อาจารย์	นักศึกษา	ผู้บริหาร
	\bar{X}	3.160	2.955	2.154
อาจารย์	3.160	—	0.205	1.006*
นักศึกษา	2.955		—	0.601
ผู้บริหาร	2.154			—

Confidence Interval ของค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ

อาจารย์และนักศึกษา คือ (-0.2503) ถึง (0.6603)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (0.0646) ถึง (1.9474)

นักศึกษากับผู้บริหาร คือ (-0.0564) ถึง (1.6504)

*P < .05

จากตาราง 30 พบว่า อาจารย์มีความต้องการนัดแนะที่มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และ เหตุการณ์ปัจจุบันมากกว่าผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อาจารย์กับนักศึกษา และนักศึกษากับผู้บริหาร มีความต้องการนัดแนะนี้ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่สอดคล้องกันของนักแนะแนวทั้ง 7 ด้าน ปรากฏผลดังตาราง 35

ตาราง 39 เปรียบเทียบความแปรปรวนของ ความต้องการที่ต่อคุณลักษณะของ
นักแนะแนวทั้ง เจ็ดด้านของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

คุณลักษณะทั้ง เจ็ดด้าน	Source of Variation								
	Treatment (A)			Within Group (w)			Total		F
	df	SS	MS	df	SS	MS	df	SS	
ความนิยมสัมพันธ์	2	14.705	7.353	469	824.948	1.759	471	839.653	4.180*
ความมุกตลกภาพ	2	1.491	0.746	348	607.438	1.746	350	608.929	0.427
ความความเป็นผู้นำ	2	4.233	2.116	241	475.571	1.973	243	479.804	1.073
ความทักษะในการแนะแนว	2	9.513	4.757	359	643.474	1.792	361	652.987	2.654
ความสุจริตและความประพฤติ	2	31.343	15.672	368	603.337	1.639	370	634.680	9.559**
ความประสบความสำเร็จในการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต	2	15.570	7.785	378	786.168	2.080	380	801.738	3.743*
ความความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว	2	0.760	0.380	241	418.093	1.735	243	418.853	0.219

**P < .01

*P < .05

จากตาราง 39 พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการนักแนะแนวที่มีมนุษยสัมพันธ์ และมีประสบการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และต้องการนักแนะแนวที่มีคุณธรรมและความประพฤติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อทดสอบความแตกต่างของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ที่ต้องการนักแนะแนวที่มีมนุษยสัมพันธ์ คุณธรรมและความประพฤติ และมีประสบการณ์ในการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffé ปรากฏผลดังตาราง 40 - 42

ตาราง 40 เปรียบเทียบความต้องการที่มีต่อนักแนะแนวในค่านมนุษยสัมพันธ์ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
	\bar{X}	3.850	3.713	2.944
นักศึกษา	3.850	-	0.137	0.906*
อาจารย์	3.713		-	0.769
ผู้บริหาร	2.944			-

*Confidence Interval ของค่าความแตกต่าง ระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของ

นักศึกษาและอาจารย์ คือ (0.2645) ถึง (0.5385)

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (0.1195) ถึง (1.6925)

อาจารย์และผู้บริหาร คือ (0.0813) ถึง (1.6193)

*P < .05

จากตาราง 40 พบว่า นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีมนุษยสัมพันธ์มากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษากับอาจารย์และอาจารย์กับผู้บริหาร มีความต้องการใกล้เคียงกัน

ตาราง 41 เปรียบเทียบความต้องการที่ต่อนักแนะแนวในค่านิยมและ
ประเพณีของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	\bar{X}	3.625	3.200	2.607
ผู้บริหาร	3.625	—	0.425	1.018*
อาจารย์	3.200		—	0.593*
นักศึกษา	2.607			—

Confidence Interval	ของค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ	
ผู้บริหารและอาจารย์	คือ (- 0.4531)	ถึง (1.3031)
ผู้บริหารและนักศึกษา	คือ (0.21)	ถึง (1.8260)
อาจารย์และนักศึกษา	คือ (0.1612)	ถึง (1.0248)

* $p < .05$

จากตาราง 41 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีความต้องการนักแนะแนวที่มีคุณธรรมและ
ความประพฤติ มากกว่านักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผู้บริหารกับอาจารย์มีความ
ต้องการทางค่านิยมแตกต่างกัน

ตาราง 42 เปรียบเทียบความต้องการนักแนะแนวในด้านประสบการณ์ในการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	นักศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์
นักศึกษา	3.076	-	0.362	0.522*
ผู้บริหาร	2.714		-	0.160
อาจารย์	2.554			-

Confidence Interval ของค่าความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ

นักศึกษาและผู้บริหาร คือ (- 0.607) ถึง (1.3310)

นักศึกษาและอาจารย์ คือ (0.0374) ถึง (1.0066)

ผู้บริหารและอาจารย์ คือ (-0.8843) ถึง (1.2043)

* $P < .05$

จากตาราง 42 พบว่า นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต มากกว่าอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษากับผู้บริหาร และผู้บริหารกับอาจารย์ มีความต้องการทางค่านี้นี้ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาคคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
2. เพื่อต้องการทราบลำดับความสำคัญของคุณลักษณะของนักแนะแนว ตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ว่ามีความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังในคุณลักษณะของนักแนะแนวของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิต่างกัน
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนวในแต่ละงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่ปฏิบัติราชการหรือศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2519 ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง 6 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูธนบุรี เป็นผู้บริหาร 18 คน อาจารย์ 82 คน และนักศึกษา 385 คน รวมทั้งหมด 485 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยให้ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ในวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เขียนลักษณะที่นักแนะแนวควรมีอย่างน้อย 10 คุณลักษณะ จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมคำตอบเฉพาะคุณลักษณะที่มีความถี่สูง นำมาสร้างแบบสอบถามสำหรับใช้ในการวิจัย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นประกอบด้วยคุณลักษณะเจ็ดด้าน คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ด้านทักษะในการแนะแนว จำนวน 60 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาคัดอันดับความสำคัญ
แล้วนำแบบสอบถามกลับมากำเนิการดังนี้

1. จัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา
2. เปรียบเทียบความคาดหวังของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิต่างกัน ที่มีต่อคุณลักษณะของนักแนะแนว
ในแต่ละด้าน โดยใช้ $t - test$
3. เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะของ
นักแนะแนวในแต่ละด้าน โดยใช้ $F - test$

ผลการวิจัย

1. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาคัดอันดับความสำคัญ 3 อันดับแรกของคุณลักษณะนักแนะแนว
ทั้งเจ็ดด้าน ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ค่านิยมสัมพันธ ผู้บริหารต้องการนักแนะแนวที่มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น
มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น และร่วมมือกับบุคคลอื่นที่ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต
อาจารย์ต้องการนักแนะแนวที่ความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น มีความเป็นกันเอง
และมีความเห็นอกเห็นใจ
นักศึกษาคือต้องการนักแนะแนวที่ความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น
และมีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น
เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต้องการนักแนะแนวที่ความจริงใจในการ
ช่วยเหลือผู้อื่น มีความเป็นกันเอง และมีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น
 - 1.2 ค่านบุคลิกภาพ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาคือต้องการนักแนะแนวที่มีความมั่นคง
ทางอารมณ์ มีความสุขุมรอบคอบ และมีความสุภาพอ่อนโยน
และเมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดก็มีความต้องการเช่นเดียวกัน

1.3 ค่านคุณธรรมและความประพฤติ ผู้บริหาร และอาจารย์ต่องการนักแนะแนวที่ยึดมั่น
ในจรรยาบรรณของนักแนะแนว รักษาความลับและไว้วางใจได้ และมีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
นักศึกษาก่อนการนักแนะแนวที่มีความยุติธรรม รักษาความลับและไว้วางใจได้ และยึดมั่น
ในจรรยาบรรณของนักแนะแนว

และเมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต่องการนักแนะแนวที่มีความยุติธรรม รักษา
ความลับและไว้วางใจได้ และยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว

1.4 ค่านความเป็นผู้นำ ผู้บริหารและนักศึกษาก่อนการ นักแนะแนวที่มีความสามารถในการ
ตัดสินใจในการดำเนินงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีเขาวนและวินัจฉัยดี

อาจารย์ต่องการนักแนะแนวที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการ
กระตุ้นและนำผู้อื่น และมีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต่องการนักแนะแนวที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงานและมีเขาวนวินัจฉัยดี

1.5 ค่านประสภการดีในการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต ผู้บริหารต่องการ
นักแนะแนวที่สามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริงผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษามาบางแฉ และเคยทำหน้าที่
อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว

อาจารย์ ต่องการนักแนะแนวที่ประสภการดีกว้างขวางในการเข้าสังคม มีความสามารถ
ในการวินิจฉัยขอเท็จจริง และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว

นักศึกษาก่อนการนักแนะแนวที่มีความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง มีประสภการดี
กว้างขวางในการเข้าสังคม และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต่องการนักแนะแนวที่มีความสามารถในการ
วินิจฉัยขอเท็จจริง มีประสภการดีกว้างขวางในการเข้าสังคม และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง
หรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว

1.6 ค่านทักษะในการแนะแนว ผู้บริหารต่องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการถาม การฟัง
การพูด มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการแนะแนว และมีทักษะในการแก้ไขป้ญหา

อาจารย์ ต่องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ไขป้ญหา มีทักษะในการถาม การฟัง
การพูด และมีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ป้ญหา

นักศึกษา ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์และ
สังเคราะห์ปัญหา มีทักษะในการแก้ไขปัญหาและมีทักษะในการถาม การฟัง การพูด

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหา
มีทักษะในการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหา และมีทักษะในการถาม การฟัง
การพูด

1.7 ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว ผู้บริหารและอาจารย์ ต้องการ
นักแนะแนวที่รูกลวิธีของการแนะแนว มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการศึกษา และรูชอบข่าย
ของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน

นักศึกษา ต้องการนักแนะแนวที่มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการศึกษา รู
กลวิธีของการแนะแนว และรูรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อ และระบบการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต้องการนักแนะแนวที่มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ
และจิตวิทยาการศึกษา รูกลวิธีของการแนะแนวและมีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคมและ
เทคโนโลยีปัจจุบัน

1.8 เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักแนะแนวทั้งเจ็ดด้าน ผู้บริหารและอาจารย์
ต้องการนักแนะแนวที่มีคุณลักษณะในด้าน คุณธรรมและความประพฤติ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านทักษะใน
การแนะแนว

นักศึกษา ต้องการนักแนะแนวที่มีคุณลักษณะในด้าน มนุษยสัมพันธ์ ด้านประสบการณ์ใน
การสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต และด้านทักษะในการแนะแนว

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ต้องการนักแนะแนวที่มีคุณลักษณะในด้านมนุษยสัมพันธ์
ด้านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต และด้านทักษะในการแนะแนว

2. เปรียบเทียบความต้องการคุณลักษณะของนักแนะแนวในแต่ละด้านระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิ
ต่างกัน พบว่า

2.1 ด้านบุคลิกภาพ อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความสุขุม
รอบคอบ มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ อาจารย์ที่มีวุฒิสองปริญญาตรี มีความต้องการ
นักแนะแนวที่มีคุณธรรมมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านความเป็นผู้นำ อาจารย์ที่มีวุฒิปรกติศาตรี มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองภาควิชา อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ด้านทักษะในการแนะแนว อาจารย์ที่มีวุฒิสองภาควิชา มีความต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหา มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปรกติศาตรี แต่อาจารย์ที่มีวุฒิปรกติศาตรีต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ไขป้ญหา มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองภาควิชา อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ในแต่ละด้าน อาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

2.5 เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะทั้งเจ็ดด้าน พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปรกติศาตรี มีความต้องการนักแนะแนวที่มีคุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสองภาควิชา แต่อาจารย์ที่มีวุฒิสองภาควิชา มีความต้องการนักแนะแนวที่มีคุณลักษณะในด้านทักษะในการแนะแนวมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปรกติศาตรี อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ อีก 5 ด้าน มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความคาดหวังคุณลักษณะของนักแนะแนวในแต่ละด้านตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาพบว่า

3.1 ด้านมนุษยสัมพันธ์ นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเอง มากกว่าผู้บริหาร อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านบุคลิกภาพ นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่แต่งกายเหมาะสม มากกว่าอาจารย์ ส่วนผู้บริหาร อาจารย์มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่านักศึกษา อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.3 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีคุณธรรมมากกว่าผู้บริหาร อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.4 คำนวณความเป็นผู้นำ อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่สามารถ
ชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนามากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน
คุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.5 คำนวณประสิทธิภาพในการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต ผู้บริหารอาจารย์
และนักศึกษา มีความต้องการในทุกคุณลักษณะไม่แตกต่างกัน

3.6 คำนวณทักษะในการแนะแนว ผู้บริหาร ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการใช้เครื่องมือ
ในการแนะแนว มากกว่านักศึกษา และนักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการใช้เครื่องมือ
ในการแนะแนว และมีทักษะในการค้นคว้าวิจัยมากกว่าอาจารย์ ส่วนอาจารย์มีความต้องการนักแนะแนว
ที่มีทักษะในการแก้ไขข้อขัดแย้ง มากกว่านักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.7 คำนวณความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนว
ที่รู้อย่างละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อ และระบบการเรียนการสอนมากกว่าอาจารย์ และอาจารย์
ต้องการนักแนะแนวที่มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน มากกว่าผู้บริหาร
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความ
ต้องการไม่แตกต่างกัน

3.8 เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักแนะแนวทั้งเจ็ดด้าน นักศึกษามีความต้องการ
นักแนะแนวที่มีคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์มากกว่าผู้บริหาร และนักศึกษาต้องการนักแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ
ในการสอน มากกว่าอาจารย์ ส่วนผู้บริหารต้องการนักแนะแนวที่มีคุณธรรมและความประพฤติมากกว่า
นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

15 21 20 ก ๒

๔. ผลการวิจัยอันเกี่ยวกับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคอง การของ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ปรากฏว่าทั้งสามกลุ่มเรียงลำดับความสำคัญสามอันดับแรกของคุณลักษณะแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. ตามนุษย์สัมพันธ์ พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามี ความสำคัญสามอันดับแรก คือ มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น มีความเป็นกันเอง และมีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น

คุณลักษณะที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคอง การสอดคล้องกันคือ ต้องการนักแนะแนว ที่มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความเข้าใจในบทบาท ของนักแนะแนวเป็นอย่างดีว่า ผู้ทำหน้าที่ในการบริการ แนะแนวทางให้ความช่วยเหลือ จำเป็นต้อง เป็นผู้ที่มีความจริงใจ กล่าวคือ แสดง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมตามสภาพความเป็นจริงที่เขาเป็นอยู่และ รู้สึกอย่างนั้น ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ คอกซ์ (Cox) และ เบลเลย์ (Bailey)

อ้างจาก Arthur J. Jones, 1951: 559) ที่ว่านักแนะแนวควรมีความจริงใจ ส่วนคุณลักษณะที่มีความ คองการแตกต่างกัน ปรากฏว่า ผู้บริหารคองการนักแนะแนวที่ให้ ความร่วมมือกับบุคคลอื่นในการทำงาน และการดำเนินชีวิตมากกว่า ต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเอง ขณะที่อาจารย์และนักศึกษา ต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเองมากกว่าความร่วมมือกับบุคคลอื่นใดก็ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการ ทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์กับอาจารย์ อาจารย์กับนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จึงต้อง การความเป็นกันเองในการทำงาน แต่ผู้บริหารจะมองในลักษณะผลงานที่ได้จากความร่วมมือเป็นส่วนใหญ่

๒. ตามบุคลิกภาพ พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า มีความสำคัญสามอันดับแรก คือ นักแนะแนวที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสุขุมรอบคอบ และมีความสุภาพอ่อนโยน

คุณลักษณะทั้งสามข้อดังกล่าวข้างตน ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต้องการตรงกันทุกคุณ ลักษณะ ทั้งนี้อาจเห็นว่า นักแนะแนวมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลทุกประเภท เมื่อบุคคลเหล่านั้น มาขอคำปรึกษาหรือมารับบริการจากฝ่ายแนะแนว สิ่งที่ต้องการของผู้บริหารคือ ความมั่นใจ ต้องการ ให้ให้นักแนะแนวแนะแนวทางให้ ดังนั้น นักแนะแนวจึงต้องเป็นผู้ที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ และสุภาพอ่อนโยน ย่อมทำให้ผู้มารับบริการเกิดความพอใจและอยากมาขอรับบริการเมื่อมีปัญหา อันจะ ทำให้ให้นักแนะแนวประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับผลก วิจัยของ ชารา จากประชุม (2517: 58-60)

ซึ่งทำการศึกษากับครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในภาคเหนือ พบว่า ครูและนักเรียนมีความต้องการนักแนะแนวที่มีจิตใจสุขุม มั่นคง เยือกเย็น มีความสุภาพอ่อนโยน นุ่มนวล ฯลฯ

3. ด้านคุณธรรมและภาวะประพฤติก พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าสำคัญสามอันดับแรก คือ มีความยุติธรรม รักษาความลับและไว้วางใจได้ และยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว
คุณลักษณะที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต้องการสอดคล้องกันคือ รักษาความลับและไว้วางใจได้ และยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง และเป็นครูอาจารย์ ย่อมจะเข้าใจจรรยาบรรณของอาชีพที่เกี่ยวข้องกับครูเป็นอย่างดี โดยเฉพาะ นักศึกษา เห็นว่าการรักษาความลับของนักแนะแนวเป็นสิ่งสำคัญ เพราะนักแนะแนว เป็นผู้ให้นักศึกษาต้องเปิดเผยปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ ให้ทราบ จึงควรเป็นผู้ที่นักศึกษาไว้วางใจได้ว่าจะไม่แพร่งพรายปัญหาของตนให้ผู้อื่นทราบ ส่วนคุณลักษณะที่มีความต้องการแตกต่างกัน ผู้บริหารและอาจารย์ต้องการนักแนะแนวที่มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา มากกว่ามีความยุติธรรม ขณะที่นักศึกษาต้องการนักแนะแนวที่มีความยุติธรรมมากกว่าความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและอาจารย์ได้ทำการสอนมาเป็นเวลานาน ย่อมมองเห็นว่า ผู้ที่มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา แล้วย่อมเป็นที่รักของศิษย์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของครูดี จึงต้องการคุณลักษณะนี้มากกว่าความยุติธรรม แต่นักศึกษาในวิทยาลัยครูอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้น มีอุดมการณ์ และต้องการได้รับการปฏิบัติจากบุคคลในสังคมด้วยความยุติธรรม เสมอภาค

4. ด้านความเป็นผู้นำ พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าสำคัญสามอันดับแรก คือ มีความกตริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน และมีเชาวน์วินิจัยดี
คุณลักษณะที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต้องการสอดคล้องกันคือ มีความกตริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักแนะแนวมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้มารับคำปรึกษาในปัญหาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นจึงควรจะมีคามกตริเริ่มสร้างสรรค์ในการที่จะหาทางพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาตลอดจนแก้ไข้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรีกก์ และ กูดสไตน์ (-Grigg and Goodstein, 1952: 34) -ที่ผู้รับคำปรึกษาต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่มีลักษณะสามารถแสดงบทบาทเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาหรือรับภาระในการแก้ปัญหา เป็นผู้ให้ความกตริเห็น ชอบเสนอแนะ และช่วยในการวางแผนดำเนินการเลือกหนทางเฉพาะในการปฏิบัติมากกว่าที่ตนเองเป็นผู้ฟังที่แต่เพียงอย่างเดียว - และจากการวิจัยของสวีนี่

(Thomas J. Sweeney, 1966: 844-849) พบว่าผู้บริหารต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นผู้นำ

ส่งเสริมผู้อื่น - เชื่อมั่นในตนเอง และมีความเข้มแข็งในกรทำงานให้ลุล่วงไปได้

๔ ด้านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าสำคัญสามอันดับแรก คือ มีความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง ปีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม และ เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามากแล้ว

คุณลักษณะที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต้องการสอดคล้องกันคือ มีความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามากแล้ว ทั้งนี้อาจเห็นว่าอาจารย์ที่เคยทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ที่ปรึกษามากแล้วอมเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ใดก็ตาม มีประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน และในการแนะแนวจำเป็นจะต้องอาศัยความสามารถในการวินิจฉัยขอเท็จจริง จึงเป็นที่คาดว่า อาจารย์ที่เคยทำหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือที่ปรึกษาแล้วอมจะทำหน้าที่แนะแนวได้ดีกว่าอาจารย์ที่ไม่เคยทำหน้าที่ดังกล่าวมาก่อน ส่วนคุณลักษณะที่ต้องการแตกต่างกันคือ ผู้บริหารต้องการนักแนะแนวที่เคยผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษามากกว่าปีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม ขณะที่อาจารย์และนักศึกษามองการที่นักแนะแนวที่มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคมมากกว่าเคยผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารตระหนักดีว่าในการที่บุคคลใดจะทำหน้าที่ของคนที่คอยช่วยเหลือผู้อื่น จำเป็นจะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในสาขาวิชานั้นจริง ๆ และการให้คำปรึกษาถือเป็นหัวใจของการแนะแนว ดังนั้นนักแนะแนวจึงควรเป็นผู้ที่เคยผ่านการฝึกหัดในการให้คำปรึกษามากแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แมงกัสโซ

(Mangusso, 1972:2717) ที่ว่า นักแนะแนวควรมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา ส่วนอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่า การที่นักแนะแนวจะให้คำปรึกษาได้ก็จำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม ซึ่งจะช่วยให้ได้กับข้อมูลต่าง ๆ ที่ทันสมัย และเป็นปัจจุบันอันจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนว

๖ ด้านทักษะในการแนะแนว พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีค่าสำคัญสามอันดับแรก คือ มีทักษะในการแก้ไขปัญหา มีทักษะในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหา และมีทักษะในการถาม การฟัง การพูด

คุณลักษณะที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษ ต้องการสอดคล้องกันคือ มีทักษะในการแก้ไข้ปัญหาและมีทักษะในการถาม การฟัง การพูด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างทราบดีว่า หัวใจสำคัญของกรให้คำปรึกษา ก็คือการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้ที่มีทักษะในการสัมภาษณ์ย่อมทราบว่า เมื่อไรควรพูด

เมื่อไรควรแนะ เมื่อไรควรชักจูง และเมื่อไรควรเงี่ยและฟัง การเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับ
 กาลเทศะเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ในการช่วยแก้ปัญหของ ผู้รับคำปรึกษา ถ้านักแนะแนวขาดทักษะดังกล่าว
 ก็อาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ
 กัจจวมคิเห็นชอบ-คง เคือน พิศลบุตร (2500) ที่ว่า นักแนะแนวจะต้องมีความสามารถในการฟังการ
 สนทนา มีความสามารถในการตั้งคำถามอย่างถูกต้อง รู้จักฟังอย่างสงบแน่วแน่ มีทักษะในการถาม
 กอรฟิง -

๙ ความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า
 มีความสำคัญสามอันดับแรก คือ มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา รูกลวิธีของการแนะแนว
 และมีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน

คุณลักษณะที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ของการสอดคล้องกันคือ มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ
 จิตวิทยาการศึกษา และรูกลวิธีของการแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างทั้งเป็นครู หรือกำลัง
 ศึกษาเพื่อจะออกไปเป็นครูย่อมมีความรู้ความเข้าใจว่า จิตวิทยาทำให้เขาเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้มากขึ้น
 มีความรู้ในเรื่อง ความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ และเป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการนั้น ๆ อันจะ
 นำมาใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้มารับคำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความ
 คิดเห็นของ-สุโท-เจริญสุข (2547 : 172 - 173) และมาร์ทสัน วิลเลียม (2504 : 39 - 40) ที่ว่า

๑๐ นักแนะแนวควรมีความรู้ทางกลวิธีของการแนะแนว จิตวิทยาพัฒนาการ เด็ก จิตวิทยาวัยรุ่น และจิตวิทยา
 การศึกษา ส่วนกลวิธีของการแนะแนวนั้น ถือเป็นเทคนิคพื้นฐานที่จำเป็นยิ่งที่นักแนะแนวจะต้องมี เพราะ
 เป็นความรู้ที่นักแนะแนวได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ ในการที่จะทำให้การให้คำปรึกษาประสบผล
 สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการเลือกนักแนะแนวของ คาร์คฮอฟฟ์ และ เบเรินเสน
 (Carkhuff and Berensen, 1969: 24-28) ว่า ควรเป็นผู้ที่รับการฝึกฝนทางความรู้ให้คำปรึกษา
 แนะนำจากผู้ที่เคยทำงานนี้จนชำนาญแล้ว - และสามารถนำความรู้ที่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์
 มากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะทั้งเจ็ดด้าน พบว่า คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่ามีความ
 สำคัญสามอันดับแรก คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านประสบการณ์ในการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต
 และด้านทักษะในการแนะแนว

คุณลักษณะที่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการสอดคล้องกันคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านทักษะในการแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักแนะแนว เป็นผู้หน้าที่โดยตรงในการติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ และเกี่ยวข้องกับผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ฉะนั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือ นักแนะแนว จะต้อง เป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะสร้าง และชี้แจง ใจซึ่ง ความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นและ เป็นกันเอง กับผู้ร่วมงานและผู้รับคำปรึกษา จากผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้อง คับความคิดเห็นของ—อนันต์—อนันต์รังสี (2514 : 167) และ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร(2512 : 13-14) ที่ว่า นักแนะแนวควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถร่วมมือกับผู้อื่นได้ และเข้ากับคนอื่นได้ง่าย ส่วนในด้านทักษะในการแนะแนวนั้น นักแนะแนวจะให้ความช่วยเหลือได้ก็ต้อง เป็นผู้ที่มีความชำนาญพิเศษตามที่ได้ศึกษาไปมา สิ่งที่น่าสนใจก็คือผู้บริหาร และอาจารย์ต้องการนักแนะแนวที่มีคุณธรรม และความประพฤติขณะที่นักศึกษาต้องการนักแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ การที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะเมื่อประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเห็นความสำคัญของคุณธรรมและความประพฤติมากกว่านักศึกษาซึ่งยังไม่เคยออกไปทำงาน นอกจากนั้น คุณลักษณะนี้ยังเป็นคุณลักษณะของครูที่ออกช่วย การที่นักศึกษาต้องการคุณลักษณะด้านประสิทธิภาพนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการให้คำปรึกษา จึงเห็นว่าคนที่งานมีประสิทธิภาพมากกว่าจะเป็นผู้แก้ปัญหาของตนได้ และจากการศึกษาของ เจนสัน, ร็อบบ และแบงก์ (Jensen, Robb and Bank, 1970 : 162-170) ได้กล่าวถึงเรื่องราวของคุณลักษณะของผู้เขาเรียนในสาขาการแนะแนวและ การให้คำปรึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ผู้ที่มีอายุน้อยและมีประสิทธิภาพทางด้านการแนะแนวน้อยมักเป็นผู้ที่มีความรู้สึกท้อแท้ ไร้พลัง และมีความมั่นคงทางอารมณ์น้อยกว่าผู้ที่มีอายุมาก—และมีประสิทธิภาพทางด้านการแนะแนวมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัย พอสรุปได้ว่า คุณลักษณะทั้ง เจ็ดด้านของนักแนะแนวที่ผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษามีความต้องการสอดคล้องกันคือ

1. มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น
2. มีความมั่นคงทางอารมณ์
3. มีความสุภาพ อ่อนโยน
4. มีความสุขุม รอบคอบ
5. ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว
6. รักษาความลับและไว้ใจได้

- 7. มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน
- 8. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 9. มีความสามารถในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง
- 10. เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว
- 11. มีทักษะในการถาม การฟัง การพูด
- 12. มีทักษะในการแก้ไขปัญหา
- 13. รุกดิวิของการแนะแนว
- 14. มีความรู้จิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการศึกษา

Yalaka

2. - เปรียบเทียบความถี่ของการคัดเลือกของนักแนะแนวในแต่ละคณาเขตของอาจารย์ที่วุฒิ
 ศึกษากัน ผลการวิจัยปรากฏว่า อาจารย์ที่วุฒิต่างกันส่วนนี้พบมีความถี่ของการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ใช่
 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์ที่วุฒิต่างกันมีความถี่ของการที่นักแนะแนวทุกคุณลักษณะในแต่ละคณาเขต
 แตกต่างกัน

ส่วนคุณลักษณะที่กลับตรงอย่างตรงกันในแต่ละคณาเขต - ซึ่ง คัดค้านสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้
 วิจัยขออภิปรายตามลำดับดังต่อไปนี้

ด้านบุคลิกภาพ -- อาจารย์ที่วุฒิปริญญาตรี มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความสุขุมรอบคอบ
 มากกว่าอาจารย์ที่วุฒิสองกว่าปริญญาตรี อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่วุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีอายุน้อย
 ย่อมมีภาวะกระตือรือร้นและตัดสินใจอย่างรวดเร็ว ทำให้ขาดความ สุขุมรอบคอบ จึงต้องการนักแนะแนว
 ที่มีความสุขุมรอบคอบมากกว่าตน ซึ่งผิดกับอาจารย์ที่วุฒิสองกว่าปริญญาตรี ซึ่งส่วนมากเป็นผู้ที่อายุมาก
 ภาครตัดสินใจในการดำเนินงานต่าง ๆ ย่อมต้องการตรวจสอบอย่างสุขุมรอบคอบ จึงทำให้เห็นความสำคัญ
 ของคุณลักษณะนี้มากกว่า อาจารย์ที่วุฒิปริญญาตรี

ด้านความเป็นผู้นำ - อาจารย์ที่วุฒิปริญญาตรี ต้องการนักแนะแนวที่มีความสามารถในการ
 กระตุ้นและนำผู้อื่นมากกว่าอาจารย์ที่วุฒิสองกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ก็อาจเป็นเพราะ อาจารย์ที่วุฒิสองกว่า
 ปริญญาตรี - เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการทนกว่าหาความรู้และแผนการศึกษาในระดับที่ต้องมีการกระตุ้น
 และนำตนเองมาตลอดจนเกิดความเคยชิน - จึงอาจมองไม่เห็นความสำคัญของคุณลักษณะนี้มากนัก

ด้านทักษะในการแนะแนว อาจารย์ที่วุฒิสองกว่าปริญญาตรี ต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการ
 รวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหาดีกว่าอาจารย์ที่วุฒิปริญญาตรี แต่อาจารย์ที่

วุฒิปรดิษาศาสตร์ของ การ นักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหามากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปรดิษาศาสตร์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปรดิษาศาสตร์ส่วนมากเป็นผู้เฒ่าอายุมาก มีประสบการณ์ ได้รับการศึกษา สุง บักรวมสุขุมรอบคอบมากกว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปรดิษาศาสตร์ จึงมองเห็นว่า การที่จะแก้ไขปัญหาคัดนั้น จำเป็นจะต้องมีทักษะในการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน จึงจะนำไปใช้ประกอบการ แก้ปัญหาได้ก็ ฉะนั้นจึง เห็นว่า วิธีการมากกว่าการ แก้ปัญหา ซึ่ง เป็นผลลัพธ์ของ กระบวนการ คังกล่าว ส่วนอาจารย์ที่มีวุฒิปรดิษาศาสตร์ส่วนมาก มีอายุน้อยอาจมีประสบการณ์และความสุขุมรอบคอบน้อยกว่า แต่มี ความกระตือรือร้น ต้องการความรวดเร็วในการแก้ปัญหา จึงมองไปกับการแก้ปัญหามากกว่ากระบวนการ

เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะทั้ง เจ็ดด้าน พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปรดิษาศาสตร์ของ การนักแนะแนวที่มี บุคลิกภาพดีมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปรดิษาศาสตร์ แต่อาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปรดิษาศาสตร์ของ การนักแนะ แนวที่มีทักษะในการแนะแนวมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปรดิษาศาสตร์ ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะอาจารย์ที่มีวุฒิปรดิษาศาสตร์ อาจมอง เห็นว่า นักแนะแนวควรเป็น คนเปิดเผย คล่องแคล่ว รวเรียง เบิกบาน ช่างพูด ช่างคุย ซึ่งถือว่าเป็น ส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่จะทำให้ผู้ร่วมงานและผู้รับคำปรึกษาไว้วางใจและมาติดต่อขอความช่วยเหลือ ได้ง่าย นักแนะแนวที่มีทักษะในการแนะแนวอย่างดี อาจถูกปฏิเสธหรือไม่ได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน และผู้รับคำปรึกษา เพราะบุคลิกภาพไม่เอื้ออำนวย จึงทำให้อาจารย์ที่มีวุฒิปรดิษาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ บุคลิกภาพมากกว่าทักษะในการแนะแนว และ การที่อาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปรดิษาศาสตร์ของ การนักแนะแนวที่มี ทักษะในการแนะแนว อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีวุฒิสุงกว่าปรดิษาศาสตร์ต่างก็มีความรู้ความสามารถในสาขา วิชาที่ตนได้รับการศึกษาอบรมเป็นอย่างดีจนเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป จึงทำให้มองเห็นว่า การที่ นักแนะแนวจะได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไปได้ จำเป็นจะต้องมีทักษะในการแนะแนว ซึ่งถือว่าเป็น ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมทางด้านแนะแนว โดยเฉพาะมากกว่าที่จะไปมองค่านบุคลิกภาพ

3. เปรียบเทียบคุณลักษณะของนักแนะแนวในแต่ละด้าน ความความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษส่วนใหญ่มีความต้องการไม่ แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความ ต้องการนักแนะแนว ทุกคุณลักษณะในแต่ละด้านแตกต่างกัน จากการจัดอันดับคุณลักษณะคล้อยตามกัน คือ คุณลักษณะที่ผู้บริหาร ต้องการมากที่สุดจัดไว้ในอันดับสูง อาจารย์และนักศึกษาก็จัดไว้ในอันดับสูงด้วย และคุณลักษณะที่ผู้บริหาร ต้องการน้อยโดยจัดไว้ในอันดับต่ำ อาจารย์และนักศึกษาก็จัดไว้ในอันดับต่ำด้วย อาจถือว่าคุณลักษณะที่ กลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่มจัดอยู่ในอันดับสูง เป็นคุณลักษณะของนักแนะแนวที่ดีได้

ส่วนคุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างต้องการแตกต่างกันในแต่ละด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
ผู้วิจัยขออธิบายตามลำดับดังต่อไปนี้ *นงนุช*

ด้านมนุษยสัมพันธ์ นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นกันเองมากกว่าผู้บริหาร
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษา เป็นผู้ที่มีความต้องการปรึกษาจากนักแนะแนวจึงมีความต้องการที่จะเข้าพบ
กับนักแนะแนวที่พบได้ง่าย และพบได้ตลอดเวลา มากกว่าการที่กำหนดกฎเกณฑ์ให้นักเรียนเข้าพบ ซึ่งสอดคล้อง
คล่องกับผลการวิจัยของ สจวน จาคูประยูร (2517: 58-60) ที่ว่า นักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสม
ในภาคเหนือมีความคาดหวังที่จะพบกับผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวที่เป็นกันเองกับนักเรียน ส่วนผู้บริหารอาจ
มองไปในเรื่องของ การร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ก็ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร จึงทำให้มองเห็นว่า
ความเป็นกันเองมีความสำคัญน้อยลง

ด้านบุคลิกภาพ นักศึกษามีความต้องการนักแนะแนวที่แต่งกายเหมาะสมมากกว่าอาจารย์
ขณะที่ผู้บริหาร อาจารย์ มีความต้องการนักแนะแนวที่มีความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่านักศึกษา จากความ
ต้องการของนักศึกษา ซึ่งตามผลการวิจัยของดิกส์ตัน (Diekster, 1971: 2098-2099) ซึ่ง
ซึ่งศึกษากับนักเรียนมัธยมมอสโคว์ เมืองมอสโคว์ รัสเซีย พบว่า เรื่องอายุและการแต่งกายไม่เป็น
สิ่งสำคัญที่จะมีต่องานของผู้ให้คำปรึกษา การที่ผู้บริหาร อาจารย์ต้องการนักแนะแนวที่มีความมั่นคงทาง
อารมณ์มากกว่านักศึกษา ทั้งนี้เพราะผู้บริหาร อาจารย์ ต่างก็เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานย่อมต้องมีการปะทะสังสรรค์
และทำงานร่วมกับบุคคลอื่น จึงเห็นว่าความมั่นคงทางอารมณ์ นักแนะแนวที่รอบคอบ จะช่วยให้การ
ปฏิบัติงานได้ผลดี ส่วนนักศึกษาเป็นผู้มารับบริการมักของนักแนะแนวจากลักษณะ ทักษะ การแต่งกายภายนอก

ด้านคุณธรรมและความประพฤติ นักศึกษาคงต้องการนักแนะแนวที่มีความยุติธรรมมากกว่าผู้บริหาร
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่มีความคิดรุนแรง มีอุดมการณ์ มอง
เห็นความไม่ยุติธรรมของบุคคลในสังคม จึงพยายามเรียกร้อง และต้องการได้รับการ ประพฤติปฏิบัติจาก
บุคคลในสังคมอย่าง ยุติธรรม ส่วนผู้บริหาร ซึ่งทำหน้าที่บังคับบัญชา เห็นความสำคัญของ คุณลักษณะนี้น้อยกว่า
นักศึกษา

ด้านความเป็นผู้นำ อาจารย์และนักศึกษา มีความต้องการนักแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้คนอื่น
เข้าใจในสิ่งที่ยังปรารถนามากกว่าผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์และนักศึกษาต่าง เป็นผู้ที่จะให้
ความร่วมมือช่วยเหลือให้งานแนะแนวประสบความสำเร็จ จึงต้องการที่จะได้นักแนะแนวที่สามารถ
ในการชี้แจงพูดให้คนอื่นเข้าใจว่าจะทำอะไร

ความทักษะในการ เนะแนว ผู้บริหารของการนิกเนะแนวที่มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการ
 เนะแนวมากกว่านักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีหน้าที่ในการบริหาร ซึ่งต้องอาศัยการทำงาน
 ที่ไถ่ผลและสาบารดที่จะใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลถว
 วิจัยของ จรัล สุของวาริ (2519 : 71-72) ที่ว่านักเรียนของการคุณลักษณะที่เป็นลักษณะส่วนตัว อุปนิสัย
 ใจคอ เชน เป็นผู้ที่ยิ้มแย้มแจ่มใส มีประสบบารณในชีวิต มีความเห็นอกเห็นใจ-และให้เวลาพบปะกับ
 ศึกษเเรียนมากขึ้น - ขณะที่ผู้บริหารต้องการนิกเนะแนวที่มีวิถีทางคานการเนะแนวโดยตรง เพื่อเป็นเครื่อง
 ประกันว่าจะทำงานไคอย่างมีประสิทธิภาพ

ความความรู้เกี่ยวกับการสอนและการ เนะแนว นักศึกษามีความต้องการ การนิกเนะแนวที่รูราย
 ละเอียกเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและ ระบบการ เรียนการสอนมากกว่าอาจารย์ ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะ
 นักศึกษาเป็นผู้ที่มารับบริการจากฝ่ายเนะแนว ซึ่งปะเทหส่วนใหญ เป็นปัญหาเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อ
 และการเรียน หรืออาจเป็นเพราะ การให้รายละเอียกเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและอื่น ๆ
 ซึ่งบาง ีอง เรียนทำอยู่นั้นยังไม่เพียงพอ จึงตอง การนิกเนะแนวที่รู้เรื่องดัง กล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์
 ต่อ นักศึกษา โดยตรง เป็นอย่าง ดี

เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของนิกเนะแนวทั้งเจ็ดคาน นักศึกษาตอง การนิกเนะแนวที่มี
 มนุษยสัมพันธ์มากกว่าผู้บริหาร ขณะที่ผู้บริหารตอง การนิกเนะแนวที่มีคุณธรรมและความประพฤติกมากกว่า
 นักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษเป็นผู้มารับคำปรึกษา ยอตอง การ เขาพบนิกเนะแนวที่มีความ
 เป็นกันเอง และ เขาพบใคง่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลถววิจัยของดิกสไตน์ (Dickstein, 1971 : 25-42) ,
 25-42) ซึ่ง ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของนิกเนะแนวที่พึงปรารถนาของนิก เเรียนมัธยมศึกษาที่
 โรงเรียนบอดสโวกัว สสกุล-สหรัฐอเมริกา-พบว่า โดยทั่วไปนิก เเรียนตอง การนิกเนะแนวที่รวมกิจกรรม
 เสริมหลักสูตรของนิกเเรียน -นิก เเรียนสาบารด เขาพบใคตลอดเวลว- -เปิดเผยกนเอง ใจดี มีเมตถว
 เป็นมิตร และ ยอบริบ การที่ผู้บริหารตอง การนิกเนะแนวที่มีคุณธรรมและความประพฤติก อาจ เป็นเพราะผู้
 บริหารเเห็นว่า- นิกเนะแนว เป็นผู้ทางวนไคลชคกับเด็ก- - เป็นผู้ที่คอยเนะนำให้ความช่วยเหลือกับเด็ก จึง
 ควรประพฤทิปฏิบัติคนเป็นแบบอย่างที่ดีชวงเด็ก เขาทำนอง ลักษณะครูดี จึงทำใ้ผู้บริหารตอง การคุณ
 ลักษณะคานนี้มากกว่า นักศึกษา

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการคัดเลือกนักแนะแนวเข้าทำงาน ควรมีการสอบสัมภาษณ์ เพื่อสำรวจจุดสังเกตทดสอบความรู้ในด้านกรแนะแนวควบคู่กับการสอบข้อเขียน เพื่อให้บุคคลที่จะทำงานกับผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาได้
2. ควรให้อาจารย์มีส่วนร่วมกับผู้บริหารในการเลือกนักแนะแนวมาทำงานในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์และนักศึกษา
3. สถาบันที่ทำการผลิตนักแนะแนว ควรเน้นในเรื่องการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะในด้าน การสัมภาษณ์และการให้คำปรึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาดังปัญหาของนักแนะแนวและอุปสรรคในการทำงานร่วมกับผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
2. ควรทำการศึกษาดังปัญหาของนักศึกษาในการมาขอรับบริการให้คำปรึกษา

บรรณานุกรม

คำนำ

บรรณานุกรม

- กาจนา ทองอุไร บริการต่าง ๆ และคุณลักษณะของผู้แนะแนวที่นักเรียนระดับประถมศึกษา
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ของภาควิชา ปรีตยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 100 หน้า
- จรัส สุขทองวารี การศึกษาปัญหาในการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯ
มหานคร ปรีตยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
74 หน้า
- ดวงเดือน พิศาลบุตร "ปรากฏการณ์เทคนิคในการแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีปีที่ 2", 2500
- ฉารา จาตุประยูร การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังระหว่างครูและนักเรียนมัธยมแบบประสม
ในภาคเหนือที่มีต่อลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา และการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของ
นักเรียนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง ปรีตยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2517, 73 หน้า
- ธิดา บุญยานยาว การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูประจำวิชา ส่วการศึกษาแนะแนวและครู
ประจำวิชาอื่น ๆ ที่มีอาชีพครู ปรีตยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2517, 61 หน้า
- นิพนธ์ ศศิธร "คำกล่าวเปิดการอบรม ฯพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ" วารสาร
แนะแนว 9 : 39 มิถุนายน - กรกฎาคม 2510, 25 หน้า
- ปราณี เถกิงพล การแนะแนวและการให้บริการปรึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2515, 362 หน้า
- มาร์ทีสัน วิลเลียม การแนะแนวเบื้องต้น, อ่าไฟ บุรุษฤกษ์ (แปล) แผนกการพิมพ์วิทยาลัยครู
สวนสุนันทา 2504, 66 หน้า

ลวน สายยง, อังคณา ตันติรัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2515,
276 หน้า

ถักคัสสิที่มี ขัตติยาสุวรรณ ลักษณะผู้ให้คำปรึกษาที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบ
ประสมประเภทสหศึกษาในภาคกลางของประเทศไทย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2519, 101 หน้า

สวัศคี จัยโอภาส "การพัฒนาคุณภาพและสมรรถภาพบุคคลโดยบริการแนะแนว การพัฒนาบุคคลใน
โรงเรียนโศกกระเทียมวิทยาลัยลพบุรี" วารสารแนะแนว 7 : 29 - 30

มกราคม (ตุลาคม 2516 - มกราคม 2517), 151 หน้า

① ★ สวัศคี สุวรรธอักษร "ความรู้เรื่องการแนะแนว" วารสารแนะแนว 9 เมษายน - มิถุนายน 2512,
4 - 15

สวัศคี สุวรรธอักษร "บทบาทของกองเผยแพร่การศึกษาในการดำเนินงานแนะแนว" วารสารแนะแนว
7 : 29 - 30 (ตุลาคม 2516 - มกราคม 2517), 151 หน้า

สุภัท เจริญสุข หลักวิชาการแนะแนวภาคปฏิบัติในโรงเรียน สำนักพิมพ์แพรวพิทยา 2517, 495 หน้า

สุจาดา ธีรวัฒน์ "การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย" วารสารแนะแนว
7 : 29 - 30 (ตุลาคม 2516 - มกราคม 2517), 151 หน้า

② ★ สมใจ พรหมศิริ ทัศนคติของครู - อาจารย์โรงเรียนมัธยมแบบประสมสี่แห่งที่มีต่อโครงการแนะแนว
ของโรงเรียน ปรินซ์ธานีพนธ์ คศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511; 67 หน้า

สมนึก บำรุง "ความเข้าใจเรื่องการแนะแนว" วารสารแนะแนว 7 : 29 - 30 (ตุลาคม 2516 -
มกราคม 2517); 151 หน้า

อัมพร มีสุข การอบรมครูแนะแนวรุ่นที่ 1 กองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ, 2516

③ ★ อนนต์ อนันตรังสี หลักการแนะแนว โอเคียนส์โตร์ 2514, 203 หน้า

- Allen, Dale A., "An analysis of the Guidance Organization and Service in the Commissioned Intermediation Schools of Indiana", Thesis Abstracts Series 7 : 15 - 21, School of Education, Indiana University, 1954
- Andrew, Dean C., and Willy, Ray Deverl "Administration and Organization of the Guidance Program"; New York : Harper & Brother, 1958, 136 pp.
- Allen, thomas W., "Effectiveness of Counselor Trainees as a Function of Psychological Openness" Journal of Counseling Psychology, 14 : 35 - 40, 1967.
- Bare, Carole.E., "Relationship of Counselor Personality and Counselor - Client Personality Similarity to Selected Counseling Success Criteria," Journal of Counseling Psychology, 14, 419 - 424, 1967.
- Carmichael, Leonard, "College President looks at Vocational Guidance," Occupation, 28 : 500 - 503 pp May 1950.
- Cottle, W.M.C and Downie, N.M., Procedure and Preparation for Counseling, New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1960, 330 pp.
- Carkhuff, Robert R., and Bernard F. Borenson, "The Counselor is a Man and a Woman," The Personnel and Guidance Journal, 48, 24-28, September 1969.
- Dickstein, Robert, "Preferred Counselor Characteristic as Expressed by Secondary School Student" Unpublished Doctor's Dissertation, University of Idaho, 25 - 42, 1971.

Donan, Hugh H., Grady E. Harlan and Seaborn A. thompson "Counselor Personality and level of Functioning as Perceived by Counselces" Journal of Counseling Psychology, 16; 482 - 485,1969.

Georgiades, Zenon E., "Establishment of Guidance Service in Developing Countries with Special Emphasis on a Guidance program for the Secondary School in Cyprus" in Dissertation Abstracts, 27,286 September, 1966

Grigg B.E. and Goodstein L.D., "The Use fo Clients as Judges of the Counselor Performance, " The Journal of Counseling Psychology,4, 31 - 36, Fall, 1952

Gulford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, New York : McGraw - Hill Inc.,1965,605 pp.

Hays, William L. Statistics, New York : Holt, Rinehart and Winston, 1963, p 484.

Jansen, David G., Robb, George P. and Bank, Edward C., " Characteristics of High Rated and Row Rated Master's Degree Condidates in Counseling in Guidance" Counselor Education and Supervision,9, 162 - 170 Spring 1970.

~~4~~ Jones, Arthur J., Principle of Guidance , New York : McGraw - Hill, 1951, 559 pp.

Jackson,Mozelle., and Thompson Charles L. "Effective Counselor : Characteristics and Attitudes" Journal of Counseling Psychology, 18,249 - 254,1971.

- Kriedberg, Gerald Norman., "The role of the High School Counselor,
As Perceived by Administrators, Counselors, Teachers and
Students and Measured by the Semantic Differential Technique"
Doctor's Thesis Boston College, 1972, 145 pp.
- Miller, Theodore K., "Characteristics of Perceived Helpers," The
Personnel and Guidance Journal, 43, 678 - 679, March, 1965.
- Mangusso, David Joseph., "Secondary School Counselor's Role As
Perceived by Administrators of Large School Districts in Texas,"
Dissertation Abstracts, 33, 2717 December 1972.
- O'Hern, J.J. and Arbuckle, Dugald, "Sensitivity : A Measurable Concept?"
The Personnel and Guidance Journal , 42 : 572 - 576 February 1964.
- Palmeur, Cathy J., "Characteristics of Effective Counselor Trainees"
Dissertation Abstract, 36 : 2031 - A October 1975
- Sonne, TR and Goldman, L., " Preferences of Authoritarian and Equalitarian
Personality for Client Centered and Eclectic Counseling"
The Journal of Counseling Psychology, 4., 129 - 135, Winter, 1957.
- Shertzer, Bruce and Stone Shelley C., Fundamental of Guidance Boston :
Houghton Mifflin Company, 102 - 103, 1966.
- Sweeney, Thomas J., " The School Counselor as Perceived by School
Counselors and their Principals" Personnel and Guidance Journal,
844 - 848, April 1966.

Weitz, Henry, "Counseling as a Function of the Counselors Personality"

The Personnel and Guidance Journal, 35., 276 - 280, January, 1957

Ainer, J.J. Statistical Principles in experimental Design New York :

McGraw - Hill Co, 1962, 672 pp.

ภาคผนวก ก.
ตัวอย่างแบบสอบถามปลายเปิด

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

28 มิถุนายน 2519

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนครุในวิทยาลัยครูส่วนกลาง" ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบถึงความคิดเห็นและความคาดหวังที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อนักแนะแนวว่าควรมีลักษณะแบบใด โดยให้ท่านเขียนคุณลักษณะที่นักแนะแนวควรมีลงในช่องว่างที่เว้นไว้ 10 ช่องข้างล่างนี้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่ท่านได้รับมา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามด้วยดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายจำรัส กวงสุวรรณ)

นิสิตปริญญาโทแนะแนวการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คุณลักษณะ หมายถึง สิ่งที่เป็นเครื่องแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคล อันหมายถึง ทักษะ
 ความประพฤติ, การแสดงออกและคุณสมบัติอื่น ๆ

ตัวอย่างลักษณะของนักแนะแนว เช่น มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น มีความเมตตากรุณา
 เขากับคนทุกคนได้ ค่ะ ฯลฯ

1. _____	6. _____
2. _____	7. _____
3. _____	8. _____
4. _____	9. _____
5. _____	10. _____

ภาคผนวก ข.
แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

มกราคม 2520

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทอแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาทุกท่าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักแนะแนว

ด้วยข้าพเจ้ากำลังทำการวิจัย เรื่อง คุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง เพื่อต้องการทราบว่านักแนะแนวที่ท่านต้องการควรมีคุณลักษณะอย่างไร และจากการคาดการณ์ว่านักแนะแนวที่ท่านต้องการมีคุณลักษณะอย่างไรแล้ว จะได้นำคุณลักษณะที่ท่านต้องการมา เป็นแนวทางให้นักแนะแนวนำมาพิจารณา ประพฤติ ปฏิบัติ และนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกผู้ที่จะมาทำหน้าที่แนะแนว อันจะก่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานงาน ในการดำเนินงานแนะแนว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบัน ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ได้ดียิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักแนะแนว ด้วยความจริงใจ และตรงตามความต้องการของท่านมากที่สุด เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อถือได้ และก่อให้เกิดประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นอย่างแท้จริง

จึงกราบขอพระคุณ และขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายจำรัส ดวงสุวรรณ)

นิสิตปริญญาโทการแนะแนวการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ (โปรดกรอกรายละเอียดให้ครบทั้งสามตอน)

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ต้องการ

ตำแหน่งผู้บริหาร	อธิการวิทยาลัย	
	รองอธิการวิทยาลัย	
	หัวหน้าคณะวิชา	
	หัวหน้าภาควิชา	
วุฒิของอาจารย์ที่ทำการสอน			
	ปริญญาตรี	
	สูงกว่าปริญญาตรี	
ชั้นเรียนของนักศึกษา	ป. กศ. สูงปีที่ 1	
	ป. กศ. สูงปีที่ 2	

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักแนะแนว

ขอความในแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักแนะแนว (ครูแนะแนว) 7 คาน โปรดเลือกจัดอันดับความสำคัญของข้อความในแต่ละคานเพียงคานละ 5 อันดับ โดยให้ใส่หมายเลขอันดับลงหน้าข้อความที่หาคงการตามลำดับความสำคัญของแต่ละข้อความเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ

ข้อความที่หาคงการเลือกตอบเป็นอันดับที่ 1 มีความสำคัญมากที่สุด อันดับที่ 2 มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับจนถึงอันดับที่ 5

ในแต่ละคานขอให้ท่านเลือกตอบให้ครบ 5 อันดับ เมื่อท่านเลือกตอบครบ 5 อันดับแล้ว ขอความที่ท่านไม่ต้องกรอให้เว้นว่างไว้เฉย ๆ โดยไม่ใส่เครื่องหมายใด ๆ ลงไป

ตัวอย่างแบบสอบถาม

อันดับที่	คุณลักษณะด้านตัว ๆ ไป
...5..	มีความรู้และได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ
...2..	เป็นกันเองและเข้ากับคนทั่วไปได้
.....	มีความสามารถในการพูด
...4..	มีจิตใจสุขุม
...1..	มีนัยยะเยือกเย็น
...3..	มีความสนใจกว้างขวาง ทันต่อเหตุการณ์

จากตัวอย่าง แสดงว่า ความมีนัยยะเยือกเย็น มีความสำคัญมากที่สุด และความเป็นกันเองและเข้ากับบุคคลทั่วไปได้ มีความสำคัญรองลงมา ส่วนมีความสามารถในการพูดเป็นข้อความที่ไม่ต้องการจึงวางไว้เฉย ๆ

.....

แบบสอบถามคุณลักษณะของนักแนะแนว

ลำดับที่	ค่านิยมสัมพันธ	ลำดับที่	ค่านิยมเชิรรมและความประพฤติ
.....	มีความเป็นกันเอง	มีความยุติธรรม
.....	ให้เกียรติกัน	รักษาความลับและไว้วางใจได้
.....	มีความเห็นอกเห็นใจ	ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมไทย
.....	มีความสามารถในการผูกมิตร	เป็นผู้ที่สุจริต ซื่อสัตย์สุจริต
.....	มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น	ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว
.....	มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น	มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
.....	ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ในการทำงานและ	ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น
	การดำเนินชีวิต	เป็นผู้มีหลักการและอุดมคติ

ลำดับที่	ด้านบุคลิกภาพ	ลำดับที่	ด้านความเป็นผู้นำ
.....	ร่าเริง แจ่มใส	มีไหวพริบและวินัยดี
.....	สุภาพ อ่อนโยน	กล้าแสดงความคิดเห็น
.....	การแต่งกายเหมาะสม	มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์
.....	มีความกระตือรือร้น	สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตน
.....	มีความมั่นคงทางอารมณ์	ปรารถนา
.....	สุ่ม รอบคอบ	มีความเสียสละ
.....	มีสุขภาพดี	มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น
		มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน

ลำดับที่	ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว
.....	รู้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอน
.....	รู้หลักและวิธีการในการสัมภาษณ์
.....	รู้กลวิธีและวิธีของการแนะแนว
.....	รู้ขอบข่ายของงานบริการแนะแนวในโรงเรียน
.....	มีความรู้ภาคจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา
.....	มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคมและเหตุการณ์ปัจจุบัน
.....	มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและการทดสอบ
.....	มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 โปรดจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของนักแนะแนวต่าง ๆ โดยพิจารณาว่าคุณลักษณะ
 ด้านใดมีความสำคัญมากที่สุด และ รองลงมาตามลำดับ จนครบ 5 อันดับ โดยมีเกณฑ์การ
 ให้คะแนนเช่นเดียวกับตอนที่ 2

ลำดับที่	คุณลักษณะของนักแนะแนว
.....	ด้านมนุษยสัมพันธ์
.....	ด้านบุคลิกภาพ
.....	ด้านความเป็นผู้นำ
.....	ด้านทักษะในการแนะแนว
.....	ด้านคุณธรรมและความประพฤติ
.....	ด้านประสบการณ์ในการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต
.....	ด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนและการแนะแนว